

Bevezető

Dr. Paul R. Scheele **Villámolvasás** c. könyvének (Agykontroll Kft.,1995.) megjelenésével – bár akkor nem tudtuk, csak reméltük – valóban forradalom kezdődött a tanulásban.

Minek köszönhető az immár több mint húsz esztendeje egyre nagyobb népszerűségnek örvendő villámolvasás **tanfolyamok sikere**? A válasz egyszerű: az elérhető eredményeknek. Annak, hogy rendkívül rövid idő alatt felére, harmadára csökkenthető az olvasásra, tanulásra fordítandó idő a teljesítmény növekedése mellett. A teljes elmés olvasással új értelmet nyerhet az a folyamat, amitől az iskolákban akár el is vehették a kedvünket.

Tanulni vágyó felnőttek és 16 évesnél idősebb diákok lelkesítő tapasztalataiból válogattam, remélem, sokak örömére. A levelek többsége – a tanfolyam közvetlenségét idézve – tegező formában íródott, ezért így is adom közre.

A tematikus olvasgatást a következő **szimbólumok** segíthetik:

 - villámolvasás	 - nyelvtanulás
 - előzetes áttekintés	 - zene, hanganyag
 - fotóolvasás	 - elmetérkép
 - aktiválás	 - teszt
 - sebesolvasás	 - vizsga
 - szótár	 - szakdolgozat
 - szépirodalom	 - államvizsga
A beszámolókból olvasható szakkifejezések megértésében sokat segíthet a villámolvasás-	könyv megismerése vagy a tanfolyam elvégzése. A teljesítmény azonban önmagáért beszél.

Anita kalandjai a szótár fotóolvasásával

Örömmel tapasztaltam, hogy a villámolvasás által elsajátított tudás működik. Számtalan alkalommal fotóolvastam az **angol szótáram**, és örömmel vettem észre, hogy a szókincsem gazdagabb lett. Érdekes, hogy az eddig hagyományos tanulási próbálkozásaimmal ellentétben eszembe jönnek olyan angol szavak és szószerkezetek, amelyeket nagyon rég használtam már, és a múltban törnöm kellett a fejem rajtuk, vagy mondjuk a szótár használatához kellett volna folyamodnom.

Az elmúlt éjszaka lefekvés előtt az ágyamban fotóolvastam egy kb. 4-500 oldalas szótárt a tanultak szerint, a ráhangolódást fotóolvasás követte, majd a végén szavak aktiválása a szótárjáték segítségével. Mivel a végén elálmosodtam, nyugovóra tértem, legalább is próbáltam. Ez azt jelenti, hogy este 10 órától hajnali fél 4-ig képtelen voltam elaludni, pedig nem jellemző rám. Egyszerűen azt éreztem, hogy az agyam nem tud kikapcsolni, folyton kattog, izgatott, mindig eszembe jutott valami történés. Pedig általában az alvással nincsen gondom, egy percen belül mindig sikerül teljesen kiütnöm magam, és elaludnom. Esetleg az volt a probléma, hogy ágyban végeztem a tevékenységet? Vagy netán túl közel volt egymáshoz az elalvás és a fotóolvasás ideje? Már többször **fotóolvastam esténként**, és idáig nem volt problémám... Igaz, egy alkalommal fordult elő elalvás előtt egy hasonló méretű szótár fotóolvasását követően sikerült elaludnom, de a következőket álmodtam ez esetben: Láttam magam előtt a szótárt, ahogy lapozom, és közben ezt mondogatom: Aktiválás, aktiválás, aktiválás.

Az éjszakai ébrenlétem nem vette el a kedvemet a villámolvasás jövőbeni alkalmazásától, már csak azért sem, mert az elmúlt éjszaka egy fergetegeset aludtam. Inkább csak megerősítést kaptam, hogy működik..., és fantasztikusnak tartom, hogy az agyunk mi mindenre képes... Sőt, szerintem fogalmunk sincs róla, hogy még mennyi felfedezni való kincseket rejthet magában. A **spontán aktiválódással** kapcsolatos élmények szinte rendszeresen vannak. Pl.: a múlt heti angol órám egy olyan szószerkezet jutott az eszembe, amiről fogalmam nem volt honnan jöhetett, de ez már többször előfordult.

A villámolvasás tanfolyam után közvetlenül kb. egy hétig, rendszeresen, esténként fotóolvastam a szótárt. Abban az aktív időszakban gyakran előfordult velem, hogy az utcán sétálva angolul kezdtem el gondolkodni. Ami egy nagyon kellemes mellékhatás, hogy meglepő módon a magyar nyelvű szókincsem is megnőtt: olyan szavakat alkalmazok ugyanis, melyeket idáig még soha, és ez az üzleti életben nagy előnyt jelent a számomra. Úgy látom, a villámolvasás a háttérből intenzíven **megtámogatja a nyelvtanulás folyamatát**. Sokkal gyorsabban épülnek be a hagyományos módon tanult új információk, és jobban meg is maradnak.

Azt is észrevettem, ha gyakrabban fotóolvasok, jobban megy az angol nyelvű társalgás. Viszont volt egy két hetes kihagyásom, amit megéreztem sajnos, ugyanis nem jöttek a szavak úgy a számra, mint az intenzív fotóolvasás idején. A célom, minél többet fotóolvasni, hogy

fenntartsam a megfelelő állapotot és továbbfejlődjek. Hiszem, hogy egyszer majd eljön a pillanat, amikor már nem kell rendszeresen használnom a szótár fotóolvasását, csak hébe-hóba szintfenntartásért.

A. Gyula a módszer hozadékairól

Gondoltam, írok egy összefoglalót az eddigi történésekről. Az elsődleges pozitív hozadéka a tanfolyamnak az, hogy sokkal **intuitívebb vagyok**. Budapestről Bécsre utazva múlt hétfőn, hajnali kelés után, annyira izgatott voltam, hogy a Flow című könyvet (Csíkszentmihályi Mihály) fotóolvastam. Majd elgondolkodtam rajta, miután kiválasztottam a legfontosabbnak ítélt/érezett fejezeteket. Olyannyira a hatása alá kerültem (a könyvnek, az alfának és a tanfolyamnak), hogy elkezdtem mantrázni: ezentúl egész életem flow állapotban lesz. Remekül éreztem magam.

Bécsbe érkezve némi rendet raktam, majd ledőltem 2 órányi alvásra - amiből lett 4, így sikeresen elkéstem munkahelyemről (egy bécsi meki). Az alfa kicsit visszaütött. Komoly baj nem volt, mivel ébredés után egyből felhívtam a céget, hogy késni fogok (volt munkakezdésig még 20 perc), így nem érte őket váratlanul. Mivel **kevésbé voltam ideges** a késés miatt, ennek köszönhetően egész műszak alatt egész tűrhetően jól éreztem magamat. Ráadásul új feladatot kaptam (autós rendelésvétel kényelmetlen fejhallgatóval, a vendéget nem látva). Elsőre még a gondolatát is utáltam. Aztán, amikor a feladatra került a sor, negyed óra után belejöttem, és bár voltak kisebb hibák, olyan jól ment, hogy még a kollégák is szóvá tették. Egyikük ilyet szólt vidáman: "Gyula, ma kassza, holnap iroda" - ezzel az előléptetésre célzott.

A **Flow-hatás** olyannyira belém épült, hogy a munkámat is gyorsabban, olajozottabb mozdulatokkal végezem, és a vendégek is általában kedvesebbek velem. Ki kell emelnem a nővendégek nagyobb kedvességét, növekvő szimpátiáját. Egyikük, egy vidám csevejes kasszázásom után, váratlanul a párját kérte meg, hogy csináljon róla és rólam egy közös fotót. A felszabadultság miatt könnyebben, szívesebben, hatékonyabban végzem a házi teendőimet is, sokkal könnyebben kapok el közlekedéskor pontos csatlakozásokat, stb. Nagyon jól tettem, hogy ezt a könyvet fotóolvastam.

B. Angéla vizsgája 22 tantárgyból

22 tantárgyból vizsgáztam két iskolában párhuzamosan: Pedagógia, Teológia... Ma 14 órakor jöttem ki az utolsó szóbeliről: jelessel! Ahhoz, hogy mindkét intézményben letehessem az összes vizsgát egy későbbi csoport időpontjait kellett választanom, és ezzel időt nyertem. Az egyik csokor vizsga 4-es átlagú lett, a másik négy feletti. Ha majd valaha is magamhoz térek, megpróbálom rekonstruálni az eltelt időszakot, miként is voltam minderre képes.

B. Eszter – spontán aktiválódási élménye

A hétvégén voltam nálad a villámolvasás tanfolyamon. Talán emlékszel is rám, ott ültem az első sorban, a "cserfes lányok" között. Hétfőn este gyerekekkel vacsoráztunk, amikor a "semmitől" hirtelen elkezdtem a vasárnap fotó olvasott könyvről folyamatosan beszélni. Engem is megdöbbenett - főleg akkor -, amikor visszaneéztem a jegyzeteket, és pontosan ugyan azok az információk voltak, amiket akkor a papírra leírtam. A gondolatok természetesen a könyv gondolatai voltak, amiket én tolmácsoltam. Még mindig "lila köd" hogy ez a technika miként működik, de elfogadom, és örülök az új lehetőségeknek.

B. Gábor – intuitív élményei

Szeretnék veled megosztani több, számomra is meglepő élményt.

Tegnap ültem a villamoson, és elhatároztam magamban, hogy Tony Buzantól fotóolvasom az Elmetérképezés mesterfokon című könyvét. Az első lépésem a felkészülés volt. Becsuktam a szemem, és megfogalmaztam magamban a célt: az első az volt, hogy meg tudjam, hogy mire is jó az elmetérképezés, a második az, hogy megtudjam, hogyan javíthat az életemen az elmetérképezés?

Miután kinyitottam a szemem, a kezemben lévő könyv pont az első céloknál nyílt ki: *Mire is jó az elmetérképezés?* Elsőre nem hittem a szememnek!!! "De ez még semmi". A gyakorlatomat meg kellett szakítanom, és be kellett csuknom a könyvet, mert jött az ellenőr a jegyeket ellenőrizni. Miután elment, újra megfogalmaztam a céljaimat - változtatás nélkül, ugyanazok maradtak, amiket fentebb írtam -, és újra kinyitottam a könyvet, és hol nyílt ki? Ott, amit tudni szerettem volna: "*Hogyan javíthat az elmetérképezés az életemen?*"

Tegnap éjszaka végül is fotóolvastam Tony Buzan: Elmetérképezés mesterfokon című könyvét... Ezután kreatív késleltetés jött..., vagyis alvás. Mielőtt lehunytam volna a szemem, megkértem az elmémet arra, hogy a mentálisan bevitt információk közül emelje ki – míg alszom – a számára igazán lényeges infókat, melyek segítik megérteni az elmetérképezést lépérről lépésre. Ma elkezdtem a könyvet aktiválni. Egy érdekes dolog történt eközben: **a tudatalattim jelezte** – afféle belsőhang-felém – hogy, az az info, melyet én az elmetérképemen jelölni szeretnék: *nem kell, és vidd fel azokat, melyeket én találtam!* Valamint egy segítő kérdést jutott fel a felszínre: *Mi lenne, ha másként kérdeznél? Pl.: Mit is szeretnél tudni? Arra kérdezz, ami igazán fontos neked, és ne azt, ami a szerzőnek.* A válaszom erre: Oké! Akkor, amit elkezdtem csinálni rossz. ☺ Ez egy felemelő érzés volt számomra. Tudom, paradox egy kicsit, de pont ettől szép és jó. ☺ Egyszerűen több mint csodálatos érzés!

A másik:

Most a hétvégén voltunk az állatkertben. Rengetek mindent megnéztünk. Egyszerűen mondván sok élménnyel tértünk haza... Ezen élmények között volt egy igazán rendkívüli is. Voltunk egy olyan kisházban, ahol teknősök is voltak. Ezen teknősök zöme beolvadt a saját

környezetébe. Megálltunk egy vitrin előtt, és el kezdtem keresni, mint egy kis gyerek, a teknőst. Persze, hogy nem találtam. Hirtelen jött egy olyan ötlet, hogy használjam az elmémet úgy, mintha **fotófókusz**álnék. Lementem egy ellazult éber állapotba, és megkértem a tudatalattimat, hogy mutassa meg a teknőst. Kb. fél perc múlva lágyan kinyitottam a szememet: a tudatalattim a tekintetemet a sziklák közé vitte. És láss csodát: a teknős a sziklák között volt!!! Hihetetlen érzés!!!

Abban a pillanatban Paul Scheele felesége jutott eszembe, amikor elment egy árverésre. Itt fotófokusz-állapotban "talált rá" arra a könyvre, mely a férjének valóban fontos volt.

B. Gyuri a szigorlatról utólag

Utólag megírom a Villámolvasás utáni sikeremet. A tanfolyamod elvégzése még az egyetem alatt éppen jókor jött. A legnehezebb szigorlat előtt álltam (szociális jog). Ezt jó eséllyel bukja el az évfolyam 80%-a. Kollégistaként viszonylag kevés időt szántam a felkészülésre, de azt célzottan tettem. Relaxáltam, jegyzetet és vázlatot készítettem, a tanult módon 'átpörgettem a szakkönyvet'. Illetve a vizsga előtt egyszer a legfontosabb tudnivalókat kb. egy óra ellazult állapotban végighallgattam. Két 5-ös és szinte maximális pontszámú írásbeliző volt. Az egyik én!

B-né V. Erzsébet – 211 oldal másfél óra alatt

Köszönöm a hét vége két napját, valóban **megéltem a csodát**. Kérted, hogy írjam le a történetemet, érzéseimet. Igyekeztem rövidre fogni.

A történetemhez hozzátartozik, hogy 5 évvel ezelőtt - rövid ideig tartó - féloldalas bénulást tapasztaltam meg, amiről annyit lehet tudni, hogy valamilyen agyi történés következménye volt. A bénulás oldódása után észrevettem, hogy apró motorikus jellegű mozdulatok hiánya (írásstudás szintem visszament 2. osztályos tanulói szintre) mellett gondom támadt az olvasással, az olvasott anyag értelmezésével (egy 5-6 soros bekezdés olvasása és értelmezése 2 teljes órát vett igénybe), a beszédem dadogóssá és lassúvá vált, valamint a számolással is gondjaim támadtak. Mindez arra enged következtetni, hogy az agyi történés a bal agyféltekét érintette.

Annak érdekében, hogy gyorsítsam magam, kitaláltam, hogy ha egy egyetemi kiegészítő képzést el tudok végezni, akkor kijelenthetem, hogy "meggyógyultam". Sikeresen elvégeztem a képzést, bár a vizsgaidőszakok igen nehezek voltak, azonban érzelmileg a csoporttársak között talált barátok tudtak támogatni.

Az egyik ilyen barátnőmmel vettem részt a hétfői Villámolvasás című tanfolyamon, és fergeteges jó érzéssel töltött el, hogy egy számomra teljesen idegen, 211 oldalas könyvet közel 85 perc alatt "elolvastam" úgy, hogy a hozzá tartozó **tesztet 85%-os**

eredményel töltöttem ki. A hagyományos olvasással és jegyzeteléssel ennyi idő alatt közel 50 oldalt tudtam volna feldolgozni.

Természetesen a tanfolyam végén úgy döntöttem, hogy az előírt gyakorlati módon rögzítem magamban a villámolvasáshoz szükséges mozzanatok, mozdulatokat, hiszen gazdasági területtel összefüggő feladataim során rengeteg jogszabállyal találkozom, melynek feldolgozása ezzel a módszerrel töredék időt fog igénybe venni.

Őszintén bevallva, hazafelé már azon gondolkodtam, hogy gyermekeimet miképpen tudom rávezetni e módszer alkalmazásával való tanulásra. Úgy néz ki, hogy az ötletem elől nem zárkoznak el szerencsére, így a megszerzett tudásom gyakorlásában ők is szeretnének részt venni. Még egyszer hálásan köszönöm a lehetőséget, hogy megismerhettem a villámolvasás módszerét.

Cs. Gabriella - a szintopikus olvasásról

Bízom magamban annyira, hogy minden további nélkül tudok 12 órán keresztül beszélni a szakrális geometria csodájáról... **Fotóolvastam** azt a **3 könyvet**, amivel bővíteni szerettem volna az anyagot. Persze előtte akkurátusan leültem, megfogdostam a könyveket, és megbarátkoztam velük: megfogalmaztam a célokat, majd kiírtam 20-20 hívószót. Aztán jött a meditáció, fotófókusz és lapozás közben a versike. Amikor letettem a könyveket, elképzeltem, hogy sikeres előadást tartok, és olyan kiegészítések is elhangzanak, amelyekről eddig nem beszéltem... Úgy láttam magam előadás közben, hogy a fejem körül lebegnek a könyvek, és mindig a megfelelő könyv megfelelő oldala van felém nyitva.

Másnap annyit tettem, hogy újra kézbe vettem a könyveket, és azt mondtam magamban: *Amikor kell, előjön, és ez így van.* Ezek után, mint aki teljesen jól végezte dolgát, **elindultam előadást tartani.** És programozásnak megfelelően, amikor kellett, kiadtam magamból. Egyszerűen a megjelent a fejemben az új információ. Sőt a régebbi tudásom is biztosabbá vált. Ugyanis azoknál a pontoknál, ahol rákukkantottam a jegyzeteimre, és most is így tettem, már az odapillantás előtt ott volt a fejemben az információ. Így a jegyzeteimet csak önmagam ellenőrzésére kellett használnom!

Be kell vallanom neked, hogy ezek után a kiegészítő anyagok estében nem fogok az aktiválással vacakolni. Nekem tökéletesen elegendő, ha így előjön, amikor kell. Az alapinfó az más, azt azért aktiválom rendszeren. Köszönöm, hogy megismertettél ezzel a csodával. Persze csodák nincsenek, csak módszerek, de a csoda jobban hangzik.

Cs. Ilona - az integrálszámítás dolgozatról

Nagy hatással volt rám a hét végi villámolvasás! Szeretném megköszönni ezt a lehetőséget és a tanfolyamon hallott ötleteket, tippeket, ui. szombaton az egyetemen az integrálásból írunk dolgozatot... A felkészülés első lépése az volt, hogy tegnap fotóolvastam az anyagot, és a mai napon fogom aktiválni! ...

Jó hír, hogy a hétvégi matek dolgozatom az integrálszámításból 95%-os lett! Számomra ez a bizonyítéka annak, hogy a villámolvasás technikája **tényleg működik!**

A titkom csupán ennyi lenne: Az első lépés az volt, hogy alkalmaztam a tanfolyamon már jól begyakorolt *mandarintechnikát!* Ezt követően következett a Felkészülés, ami megközelítőleg 8 percet vett igénybe. A *Felkészüléshez* meghallgattam az Észpörgető CD "Ébresztő" részét! Ezt követően vette kezdetét az *Előzetes Áttekintés*, amely alatt halkán hallgattam az Észpörgető CD "Memóriaolajozó pozitív állítások" részt! A harmadik lépés az Integrálszámítás nyomtatott jegyzetének *Fotóolvasása* volt, ez alatt pedig a Tanuljunk zenével! CD klasszikus hanganyagát hallgattam, annak érdekében, hogy könnyebben tudjak bétából alfa állapotba jutni! Az *Aktiválás* - amit a fotóolvasást követő 24 órában ejtettem meg - illetve a Sebesolvasás során ugyancsak a Tanuljunk zenével! klasszikus dalokat tartalmazó CD ment a háttérben...

Az aktiváláskor igazából csak a Te javaslataidat követtem. Mivel említetted a tanfolyamon, hogy az olyan tantárgyak esetében, ahol tudni kell feladatokat is megoldani, ott fotóolvassuk a feladatokat, aztán sorra oldjuk meg. Én is ezt tettem! Aktiváláskor az összes olyan típuspéldát megoldottam, ami a jegyzetemben szerepel! Az eredmény pedig, ahogy írtam, egy 95%-os integrálszámításos matematika dolgozat lett!

D. I-né B. Adrienn és lánya tapasztalatai

Először is: SZUPER dolog ez a villámolvasás!!!! A **lányom érettségire készül**, fotóolvasta az összes érettségi tantárgyi tankönyvét egészen 9.-től ez évig, elmetérképezik stb. Egyik nap közölte velem, hogy 20 perc alatt megtanulta a történelmet. Úgy érzi, tudja a többit is, nem is olyan félelmetes ez az érettségi. Kérte, hogy mégis csak megpróbálná a középfokú nyelvvizsgát németből, keressünk tanárt. /Tudni kell, két évig rágtuk a fülét, hogy talán nyelvvizsgázni kellene, de ő hallani sem akart róla./ Találtunk tanárt, a városban mondhatni a számunkra legjobbat, mindent tud a vizsgarendszerekről és a felvételi szabályzatról! Igen szigorú, de a lányom imádja. Márciusban középfokúzik. Decemberben OKJ vizsgát tesz számítástechnikából, március: középfokú nyelvvizsga, május érettségi+ felvételi valamelyik főiskolára vagy egyetemre. Szerinte nem nagy ügy. Ismerve a lányom régebbi életrajzát nagy változás. Igen, tudom, besegített az agykontroll és a kineziológiai oldások is, de tudom, mekkora lökést adott neki a villámolvasás ismerete.

Én is használom, és nagyon szeretem. Igaz, egyik éjjel felébredtem, mert olyan **"gondolat rohanásom volt"** nem tudom másként nevezni. Vihar sebesen egyik megvalósítható ötlet a másik után jött. Úgy gondoltam, majd reggel feljegyzem őket, de egyszerűen olyan mennyiségű volt, hogy fel kellett kelnem, és sorban leírnom őket. Már a felét megvalósítottam a vállalkozásomban, és igen nagy a sikere.

Tegnap egy **4 napos tanfolyam** első napja volt nekem. Csüt., péntek, szombat, vasárnap. Amikor este 10 után hazajöttem, még fotóolvastam az egész tankönyvet, utána tusoltam, majd kb. 30 perc múlva a kiemelt vastagbetűs részeket átnéztem még elalvás előtt. Aztán kiesett a könyv a kezemből, mert elaludtam. Ma reggel újra átlapoztam a könyvet reggeli kávézás közben, de teljesen olyan érzésem van, hogy ismerem ezt a könyvet. Mintha egy régi ismerősöm lenne, pedig tegnap kaptuk. Teljes nyugalommal, és magabiztosan megyek ma a tanfolyam második napjára. Ott még tovább fog aktiválódni az anyag. Szóval nagyon jó.

F. Csilla – a sikeres államvizgáról

Ez egyszerűen hihetetlen! **Szociálpedagógia** államvizsgára készültem. 50 db szakirodalmi könyvet fotóolvastam, és 60 tételről készítettem elmetérképet. Mindezt két hét alatt! Naponta háromszor elképzeltem, hogy lelkesen és sikeresen vizsgázom. S az eredmény: 5-ös lett!

F. Piroska – hinni a villámolvasásban

Köszönöm, hogy bevezettél a villámolvasás tudományába. Régóta álmodtam a tanfolyamon való részvételt, de egészen 2014 tavaszáig váratott a megfelelő pillanat magára. Ugyan agykontrollos vagyok, de bevallom munkálkodott bennem a kisördög, gondolván, ez biztosan egy tuti módszer, csak nálam nem fog működni. Ez a gondolat, a tanfolyam első olyan gyakorlatáig elő-előbukkant bennem, amikor egy helyesírási szótárt kellett átnéznünk, és bizonyos szavak helyét beazonosítanunk. Innentől elkezdtem hinni benne, hogy nálam is működik a módszer.

A tanfolyam sikeres elvégzése után belevetettem magam a könyvek birodalmába, szótárakat, helyesírási szabályzatokat, szépirodalmi köteteket villámolvastam angolul és magyarul. A módszer hatására javult a koncentrációm, a helyesírásom, jobban emlékszem az olvasott anyagok tartalmára. Magabiztosabban állok neki nehéz szakmai anyagok átnézésének, mert rövidebb idő alatt, magasabb határfokkal tudom azokat feldolgozni. Tisztábban látom az összefüggéseket, és könnyebben ki tudom emelni a lényegét. Néha-néha az elmetérkép használatát is bevetem, ami fokozza az eredményességemet. Köszönöm Maxim, hogy elindítottál ezen a csodás úton!

G. Csilla katartikus élménye

Csak két napig használtam a módszert napi három könyvvel haladva, mert a lustaság erősebb volt. Mégis ilyen hosszú időt kihagyva a villámolvasás **nagy-nagy élménnyel** gazdagított.

Egy hónap után nagy lelkesedéssel fotóolvastam egy Murphy-könyvet, és anélkül, hogy állandóan használnám a módszert, katartikus élményben volt részem. Az olvasás elején feltett kérdésemre úgy kaptam meg a választ, hogy az valahogy **a tudatalattimból érkezett**. Ezért írtam a katartikus élményt ezzel kapcsolatban.

Szóval ez a dolog működik, mert valószínűleg bennünk is van, csak megfelelőképpen fel kell fedeznünk magunkban. Még elemtérképet is csináltam utána, és megértettem a könyv eredeti mondanivalóját, úgymond esszenciáját. Ez nagyon klassz volt. Azóta újság olvasásánál is használom, ott is bevált. Csak ne lennék olyan lusta!

Azóta egy újabb Murphy: Tudatalattid csodálatos hatalma könyvvel „birkózom” a villámolvasás szintjén.

G. Judit – jogi egyetem család mellett

Megelőztél, hiszen meg akartam várni a **vizsgaidőszak** végét, hogy beszámoljak pozitív élményeimről a villámolvasással kapcsolatban. Ősztől elkezdtem a jogi egyetemet. Eddig négy vizsgán vagyok túl, és természetesen minden úgy alakult, ahogy elterveztem. Az első három vizsga viszonylag könnyű volt, no de a 4. versenyző a római jog volt. S mit ad isten, ebből is jeles eredményt szereztem.

Az a jó, hogy nem is izgul az ember, nincs vizsgadrukk, nincs olyan érzés, hogy nem tudok semmit. Hozzáteszem, hogy egész félévben szorgalmasan használtam a villámolvasást, és egy tárgy kivételével mindegyiket megtanultam. Ugyan már van két diplomám, soha nem voltam rossz tanuló, de **ilyen sikereket soha nem tudtam elérni**.

Szinte mindenki, aki meghallotta, hogy három gyerek és háztartás mellett elkezdtem jogot tanulni, fogalmazzunk finoman: idiótának néz, tisztelet a kivételnek. De nem is tudják, hogy tényleg létezik a tanulásnak egy másik dimenziója, ahol nincsenek korlátok.

H. Lilla – milyen pluszt adott a villámolvasás

Múlt héten volt a **diplomaosztóm**, ennek apropóján írok. Talán még emlékszel, Dublinban élek, és autoimmunbetegségben szenvedek, ami az idegrendszeremet is erősen erodálja. Emiatt az üzleti tanulmányaim az egyetemen enyhén szólva irtózatossá erőtlenítést jelentettek. De sikerült, és bizvást állíthatom, nélküled ez nem lett volna lehetséges!

Nem is magát az olvasási részét hasznosítottam a tanfolyamnak, hanem inkább a többit: a **megfelelő tudatállapot létrehozását** a tanulás előtt, de legfőképpen a vizsga előtt. Egyáltalán nem stresszeltem, ami azt eredményezte, hogy könnyedén elő tudtam hívni mindent. Még pótfüzetet is kellett kérnem a vizsgán, mert szinte megtáltosodtam.

Egyébként minimálisra tudtam csökkenteni a az elolvasandó anyagot. Ezzel rengeteg időt, de főleg **energiát spóroltam** meg, ami számomra szó szerint létfontosságú. Az elmetérkép alkalmazásával pedig – őszintén szólva – ijesztő, mekkora mennyiségű anyagot voltam képes nem csak feldolgozni, de később felidézni is szinte nevetséges energia bevitellel.

H-K. Judit – a hozzáállás megváltoztatásáról

Közvetlen a tavaszi vizsgaidőszak előtt végeztem el a tanfolyamot, és meglehetősen összekavarodtam, nem tudtam, miképpen integrálhatnám be újonnan szerzett tudásomat a tanulási folyamatba. Elég keserves volt rájönni, hogy milyen nehéz **felhagyni a rossz berögződésekkel**. Minden rám illett a "hogyan tanuljunk" illetve a "lehető legrosszabb tanulási technikák" listából. Magolva tanultam, felkészülés nélkül estem neki bárminek, azt tartottam megfelelőnek, ha órák hosszat görnyedek a könyv felett, érdektelen, érthetetlen kivonatoló módszerrel jegyzeteltem... Szó szerint szenvedés volt a tanulás. Mindig nagyon lelkiismeretes, szorgalmas voltam. Épp ezért, bár talán az egyik legnehezebb úton, de mindig jó jegyeket kaptam, ellenben szorongtam, semmi másra nem volt időm, még az evést is megvontam magamtól a lelkifurdalás miatt.

A villámolvasás tanfolyam után igyekeztem időhöz tartani magam, közben alkalmaztam a tanult agyserkentő tornát. Felfedeztem, mennyit jelent már maga az is, ha célt tűzök ki magam elé, egyszerűen tudatosítom, mit fogok olvasni, tanulni. Sajnos egy egész félévnyi anyagot 10 tárgyból nem lehet 6 hét alatt az új, elmetérképes módszerrel újrajegyzetelni. Azaz, nekem nem ment. Belefogtam és bár egyértelműen azonnal megértettem az adott anyagrészt, és némely színes képre még most is, 1,5 hónap után is emlékszem, vissza-visszatértem az eredeti, "jól bevált" módszerhez. Ami rövidtávon gyorsabbnak tűnt, hosszabb távon viszont nem érte meg. **Ki kellett volna tartanom** az új módszer mellett mindvégig. Jogszabálytanulás előtt fotóolvastam az anyagot, és érezhetően könnyebben és élvezetesebben ment a tanulás.

Most, nyáron van több időm gyakorolni. **Egyszerűbb olvasmányokkal kezdtem** a kísérletezést, **illetve szótárakkal**. Számomra nem volt egyszerű a teljesítménykényszert legyűrni. Az életemben úgy általánosságban igaz az, hogy mindent azonnal szeretnék. Ezen az attitűdön változtatnom kellett, hisz csalódnunk kell, ha azt hisszük, ez az új módszer mindenféle energia befektetés és gyakorlás nélkül egyszerűen belénk épül. Lazaság, játékoság kell hozzá. Egyszerűen csak csinálni, használni kell, és már nem lesz kétség felőle, hogy a módszer valóban működik. Fotóolvastam pl. egy szinoníma szótárt. Azóta azt figyeltem meg, hogy bár sosem volt problémám a dumával, mégis mintha árnyalatnyival magabiztosabban, gördülékenyebben és igényesebben közölném a mondandómat.

21 éves vagyok, a Debreceni Egyetem Népegészségügyi Karán tanulok, tudományos diákköri munkát végzek, közleményt írok illetve még külföldi diákokat is koordinálok. Nagyon

sokat segít a villámolvasás. **Anyaggyűjtés** címén jártam múltkor a könyvtárban, ahová egy számomra nagyon kedves fiatalember kísért el, hogy segítsen nekem. Megmondtam, hogy milyen témában keresünk cikkeket, amiket felhasználhatok és érdekes volt látni, hogy míg én 3-4 folyóiratot néztem át, addig ő 1-et. (Vettem egy mély lélegzetet, pillanatra behunytam a szemem, tudatosítottam, hogy mit keresek.) Megvette nekem **ajándékba Paulo Coelho**: Az alkimista című könyvét. Egyik délután megkérdezte tőlem, elolvastam-e már? Mondtam, még nem. Majd másnap reggel közöltem, hogy oké, megvolt. Csodálkozott, hogy máris? Mondtam, persze! (Az agykontroll tanfolyamot már korábban elvégeztem, így eleve kevesebb időbe telik megfelelően ellazulni. Kb. fél perc felkészülés, 4 perc előzetes áttekintés után kb. 6-8 perc alatt fotóolvastam, majd fél óra múlva elkezdtem aktíválni. Ez tarthatott úgy 15-20 percig, mert megzavartak, az első 50 oldalt foglalta csak magába.) Mondtam, hogy akkor elkezdek beszélni a könyvről, elmondom, mit tudok. Nem az az elájulás fajta, de eléggé meg volt döbbenve, hogy ennyi idő ráfordításával ennyi mindent megtudtam és azt mondta, szerinte már aktíválódott a könyv vége is. Végezetül azt kérte, küldjek neki egy e-mailt, ha megtudom, hogy mikor lesz a következő villámolvasás tanfolyam.

Nagyon szeretem és használom is A fennsík illetve a Tökéletes memória **hanganyagokat**. Elkezdtem használni a belső képáramoltatást is, nagyon tudom ajánlani mindenkinek! Azt mondják, már 2-3 óra gyakorlás után belső képként bármilyen kérdésre megjelenik a válasz. Én eddig kb. 45 percnél járhatok összesen, de már van hatása. Ha pl. éhes vagyok és megkérdezem magamtól: Hmm..mit egyek? Akkor megjelenik egy kép a fejemben az adott ételről, és rájövök, hogy tééényleg! Ez lesz a legjobb. Ezzel csak azt akartam mondani, hogy minden technika az élet legkülönbözőbb területein lesz segítségünkre, megkönnyítve azt.

A tanuláshoz való **hozzáállásom merőben más** lett. Alig várom, hogy leülhessek egy kicsit villámolvasni. És nem viccelek, matematika és kémia könyveket forgatok élvezettel. A tanulás valóban egy aktív, szórakoztató élménnyé vált, és nem maradt meg unalmas, muszáj-tevékenységnek. Csökkent a szorongásom is, mert már tudom, hogy képes vagyok a teendőim végére érni.

H-né K. Katalin – a kulcs a hozzáállás

Már rég nem írtam sikereimről, hát eljött az ideje. Először is köszönöm a jó tanácsokat. Sikeresen levizsgáztam szociológiából és szociálpolitikából is. Szóval bekerült a bizonyítványba az 5-ös. Ezt neked is köszönhetem, hiszen a tanácsaidat elfogadva százszor is átgondoltam, mi is lehet a hiba, hogy nem működik a villámolvasás. Valóban **az aktiválással volt a probléma**, és a családban az a sok negatív kisugárzás felém. PI: Minek foglalkozol ilyen hülyeséggel? Ez idő alatt meg is tanulhatod, meg hasonló megnyilvánulások. Ezeket mind helyreraktam, és mondanom sem kell, a vizsgán elért eredményem dicsérettel végződött. Ma sem tudom, honnét tudtam a dolgokat, de mondtam és mondtam. Fantasztikus élmény volt.

Hné V. Mónika - a bal agyfélteke nem akadály

November végén végeztem nálad a Villámolvasás tanfolyamot, azóta piszkál a lelkiismeret és az illendőség, hogy visszajelezzek. Először is nagyon szépen köszönöm, érdekes, hasznos és kellemes tapasztalat volt.

Erősen **bal agyféltekés beállítottságú** nyelvtanár vagyok - a jobb agyféltekés rajzolást oktató kishölgy majdnem fel is adta a hivatását, miután én a fél milliméteres vonal átmásolásánál is csak annyit tudtam mondani: *"én nem tudok szemet rajzolni"*. Korábban az agykontrollt is elvégeztem, nagy híve lettem, sok elemét és technikáját aktívan alkalmazom és a Villámolvasáshoz is ez vezetett.

A lényegre térve: a tanfolyamod után megcsináltam a "Duplázd meg a tanulóerődöt!" **tesztjét**, és a rajztanfolyamhoz rémesen hasonló módon a bal agyféltekém "ordítva" szétválasztotta, hogy mit tudok már korábbról (vagy a merülés során mi ötlött a szemembe), és mire kellett volna a könyvből emlékeznem.

Nem baj, gondoltam és már másnap jött is a lehetőség, hogy egy másik részét vessem be a tanultaknak. Fiam (gimnázium 1. osztály) kémia TZ előtt állt, fogalma sem volt a több leckényi anyagról, így kipróbáltuk a "fusd át az egészset, mi ötlük a szemedbe módszert", aztán a megjelölt szavakat olvastuk körbe, szüztünk magunknak kérdéseket és megtaláltuk a válaszokat. **A szokott idő egyharmada alatt végeztünk**, a fiam sem értette mi történik, hogy fogalmak és összefüggések tárulnak fel a szeme előtt. És persze ötöst kapott. Sajnos ez még nem a nagybetűs Villámolvasás, de hogy nagyon hasznos, az biztos.

Pár hét múlva a római birodalom politikai és társadalmi rendszerét dolgoztuk fel ugyanígy, egy hevenyészett elmetérképpel kiegészítve. Itt csak négyest kapott, mert kemény suliba jár, és több részletre voltak kíváncsiak. (Mi meg nem :) Hozzátennem, hogy a tankönyvek rettenetesek, érthetetlenek és követhetetlenek, ezért felnőtt nélkül elég kilátástalan sokszor.

Aztán bedaráltak a mindennapok, és a munkámhoz kezdtem használni a tanultakat. **Magánóráimon** a diszlexiás gyerekeket kértem olyan szövegátfutásra, amikor csak a kiugró szavakat jelölik meg, azokat felhasználva végzik el a szövegértést, és nagyon szép eredmények születtek. Használjuk az elmetérképet és a rajzolást is egész jó eredménnyel.

Aztán újra próbálkoztam a listán szereplő és egyéb könyvekkel, de mindig csak a merülés során LÁTOTT dolgokra emlékeztem. Viszont észrevettem, hogy sokkal gyorsabban átlátom az egész könyvet ezért azzal próbálkoztam, hogy régen olvasott könyveket futottam át merüléssel. Ez óriási élvezetet okoz, pillanatok alatt megtalálom a keresett részt, kedvenc idézetet és idézem fel az egész történetet. Ismeretterjesztő könyv átfutása után pedig pillanatok alatt készítek elmetérképet. Alapvetően nagyon sokat gyorsult az olvasásom, azt hiszem **én valami áttekintés-merülés technikát fejlesztettem ki** magamnak.

Ibolya – a tanulásról munka mellett

Szeretnék beszámolni az **első eredményekről**, melyeket a villámolvasással értem el. A legelső vizsgám 4-es lett, itt az 5-öm pár percen múlt. Az időbeosztásomon még dolgozni kell. A második vizsgám sajnos csak hármas lett, habár ennek is nagyon örültem. A vizsga előtt éjszaka dolgoztam 12 órát, és utána mentem írásbelizni, így szerintem ez is oka lehetett annak, hogy nem minden információt tudtam előhívni. A harmadik vizsgára csupán fél napot készültem, természetesen villámolvasással. A kulcsszavak és a kérdésekre való válaszolás, valamint az elmetérkép készítése idején még csiszolnom kell, ezért tartott ennyi ideig. Ez szerencsére 4-es lett. Az utolsó decemberi vizsgámra is 2 napot szántam a munka mellett, és a villámolvasás mellett a szerencsém is múlt az 5-öm.☺

J. Dóra – az álmok nem hazudnak

Tegnap éjjel már álmodtam is a villámolvasás tankönyvvel! Ott voltunk a tanfolyamon, és beszélgettünk róla, és én azt éreztem, hogy betűről betűre ismerem a könyvet, mindenre tudom a választ. **Misztikus és hátborzongató** utólag ebbe belegondolni, de nagyon boldogan ébredtem! Lehet, hogy részemmé vált. Ráadásul másnap előadást tartottam a módszer öt lépéséről a páromnak. Nagyon jót kérdéseket tett fel, mert érdekelte.

J. István – kötelező irodalom villámolvasása gyerekekkel

A villámolvasás tanfolyamot több részletben sajátítottam el. A második foglalkozás után kipróbáltam a **fiamnál**, hogy mi sikert érhet el vele. Már hetek óta rakosgatta az Egri csillagok című kötelező olvasmányát. Két nap volt hátra a számon kérésig, és bedobtam a csalit. A villámolvasáson tanult alapján előbb tisztáztuk, hogy mi a célja a könyvvel. Utána leírtuk a kulcsszavakat, az egy mondatos összefoglalót, valamint az elmeszondázó kérdéseket. Ezt követően közösen átnéztük a könyvet, és láss csodát, a könyv hagyományos értelemben vett „kiolvasása” nélkül, vette az akadályt a számonkérésen.

Ezen sikeren felbuzdulva **lányomat** vettem sorra, aki **irodalmi versenyre készült**. Erre egy könyv elolvasásával kellett felkészülnie. Számomra tudott dolog volt, hogy nem híres az olvasás szeretetéről. Már hetekkel a verseny előtt láttam a könyvet a szobájában, hol az asztalán hol a polcon, hol a földön, de a kezébe olvasás céljából egyszer sem. A verseny előtt vele is meg akartam csinálni, amit a fiammal, de ő makacsul megpróbált ellenállni. De nem engedtem az elhatározásomból: lépésről lépésre feldolgoztuk a könyvet. A cél állításánál történt egy érdekes dolog:

- Miért akarod elolvasni? – kérdeztem tőle. Erre a válasza írásban az volt:
- Hogy első legyek a versenyen. „Jó” - gondoltam magamban "...", nyeltem egyet és folytattuk a feldolgozást közösen. A verseny után kivirulva érkezett haza, és büszkén

mutogatta az első helyezettnek szóló oklevelet miközben kurtán megjegyezte:
- Pedig el sem tudtam „olvasni”.

J.- T. Diána - az egyetemi vizsgáiról

Decemberben végeztem el a tanfolyamot elsősorban azért, hogy az egyetemi vizsgákra való felkészülési időt lerövidítsem, valamint a befogadott, feldolgozott információkra, ismeretekre később is részleteire menően emlékezzem. Vizuális típus vagyok, és rendkívül maximalista, ezért különösen fontosnak tartom, hogy a megszerzett tudás valóban az enyém maradjon, és ne csak a kollokviumokig emlékezzem rá.

Elvégeztem Szegeden a főiskolán a **magyar—történelem szakot**, majd azt követte történelemből az egyetemi kiegészítő. Most az ELTE Gyógypedagógia Karán vagyok **logopédia—szurdopedagógia szakos**, és nagyon sajnálom, hogy a korábbi felsőoktatási tanulmányaim során nem találkoztam ezzel a módszerrel, hiszen egészen rendkívüli az összehasonlítási alap. A jelenlegi tanulmányaim mellett teljes állásban dolgozom, ezért nem túl sok a szabadidőm.

Ezt a módszert a szigorlati tételek abszolválásához használtam. Természetesen volt egy beugró is, ami 30 tételből állt négy különböző pszichológiai tárgy kombinációját felölelve: nevek, adatok, fogalmak. Ennek sikeres teljesítését követően mehattünk tételt húzni, mind logopédiából, mind pedig szurdopedagógiából 50-50 tételből.

Otthon nem tettem mást, mint **a tanult módszert alkalmaztam**. Minden bizonnyal sokan járnak úgy, különösen a vizuális típusúak, tudjuk, hogy a szükséges infó hol van a lap tetején, talán még az oldalszámra is emlékszünk, de a drukkk hatására nem tudjuk „elolvasni”. Nos, én is ettől félttem a legjobban. Egy-egy tételhez legalább 7 vaskos szakirodalmat megadtak, úgyhogy már önmagában is gondot okozott, hogy mi tartozik az egy tételhez. Pláne, ha már legalább harmincat átnézett az ember.

Az **elmetérkép** is rengeteget segített, és ez volt az, ami **a vizsgán** leginkább ámulatba ejtett engem is. Nem volt alkalmam a közel 130 tétel mindegyikéhez elkészíteni a térképet, de amelyikhez csak tudtam, gyártottam őket. És mily meglepő, olyan tételt húztam mind a két szakon, amihez megvolt az elmetérkép. Egyáltalán nem láttam magam előtt a könyvek végeláthatatlan sorait, vagy az oldalszámokat. Csak a buborékok jelentek meg, a csodálatos színes buborékok és a vicces rajzaim. Tényleg döbbenetes volt. Nem kellett gondolkodnom, az évszámok, nevek, szakfogalmak, kifejezések jöttek maguktól, olyannyira, hogy nem is szóltak bele a fejeletembe. Bár volt egy érdekes élményem a szurdopedagógia tétel bemutatása közben. Miközben a vizsgálatban résztvevő szülők életkori adatait, végzettségét, a vizsgálat időtartamát évre, hónapra, napra pontosan ecseteltem akkor az elnök jobbra-balra nézve szemkontaktust keresett a vizsgáztatókkal, és mosolyogtak. Itt sem szóltak bele, illetve egy kérdés volt, amire a válasz szintén rajzos formában érkezett a lelki szemeim elé. és már végeztem is. 😊

Nagyon hálás vagyok a segítségért. Oh, és még valami. Mind a mai napig pontosan emlékszem a tételekre, és újra le tudnék felelni belőlük. Természetesen az egész felkészülési folyamat alatt **rendszeresen relaxáltam**, a Tökéletes memóriát hallgattam, és nagyon sokat segített A fennsík meditáció is. Be kell valljam, az is nagyon motivált a tanfolyam megismétlésére, hogy a decemberi alkalom során nem néztem meg részletesebben az általad mutatott, az egyik joghallgató által készített elmetérképet római jogból. Egy év múlva ui. **a jogi kar hallgatója leszek**, és biztos vagyok abban, hogy ezzel a megszerzett tudással lényegesen könnyebben veszem majd az akadályokat, mint a szegedi egyetemen.

K. Á. Andrea - vizsgatapasztalatai a jogi egyetemen

Már egy ideje gondolkodom azon, hogy szavakba öntsem, amit a villámolvasás tanfolyam után és azóta tapasztaltam. Sokkal gyorsabban olvasok, mint eddig bármikor, és pillanatok alatt fogom fel a lényegét. Nemsokára vizsgaidőszakom következik, és már tervezem, hogy az eddigi órákon felvett hanganyagot elmetérképezem, és ezzel készülök a vizsgákra. Az előző félévben köz- és magán jog szóbeli vizsgára készültem fotóolvasással. Egész egyszerűen hihetetlen élmény volt, hogy az előttem felelők témáját ki tudtam egészíteni, közben „láttam” a word dokumentumot a szemem előtt. Szinte erőfeszítés nélkül tanultam meg 8-10 tételt.”

És ez azóta is így van.... 😊 az egyetemen minden félévben 9-11 tantárgyat veszek fel. 4,5 és 4,7 átlaggal végzem a féléveimet. Továbbra is KÖSZÖNÖM szépen.

K. Adrienn – az angol nyelvi vizsgáról és Ausztráliáról

Jómagam februárban vettem részt a villámolvasás tanfolyamon, Óbudán. Egy **nyelvvizsgára készültem angolból**, amihez nagyon gyorsan kellett kigyűjteni az információkat egy igen hosszú szövegből. A nyelvvizsgám remekül sikerült, minden komponensből átmentem. Olvasásból még túl is teljesítettem: 7.0-t kellett elérni a 9.0-s skálán, és én 7.5-t kaptam. Nagy hasznomra vált a módszer, főleg a mandarintechnika. Megérte azt a pár másodpercet rááldozni az amúgy igen értékes időből. Bár a tanfolyamon tanultakat azóta ritkán használom, de a sikeres nyelvvizsga hozzásegített, hogy jelenleg Ausztráliában, Bundabergben élhessek. Imádom a jó időt, hogy szinte mindig 30 fok felett van a hőmérséklet. Köszönöm még egyszer a tanfolyamon tanultakat!

K. Barbara – az új kihívásról család és munka mellett

Augusztus végén jártam nálad villámolvasás tanfolyamon, mert ismét tanulásra adtam a fejem, és nem szerettem volna megint átélni a stresszes vizsgaidőszakokat. Pszichológia

szakra vettek fel, és a munka meg a család mellett fogalmam sem volt, hogyan fogok tanulni. Tartottam ettől az **új kihívástól**, de a kíváncsiság végül erősebbnek bizonyult.

Bár azzal bíztattam magam, hogy sok mindent tanultam már életemben, és eddig boldogultam is mindenhol, azért ez az új egyetem mégiscsak a legnagyobb falatnak tűnt a korábbiakhoz képest. Emiatt szerettem volna valami segítséget találni, így jutottam el a tanfolyamra.

Túl vagyok az **első vizsgaidőszakon**, és elégedett vagyok az eredménnyel. Tapasztalataim az alábbiak: A módszert nem használtam tökéletesen és mindenre kiterjedően. Valószínűleg a bizalom teljesen még nem volt meg. Amit viszont megtettem pl., hogy minden tanulási időt ráhangolással kezdtem (3-2-1, kedvenc pihenőhely, cél, mandarin), és időnként végeztem agyfélteke harmonizáló gyakorlatokat. Már ettől jobban oda tudtam figyelni, és több minden elve megmaradt az olvasottakból.

Aztán használtam a fotóolvasást is, a **felkészüléskor és a vizsgán is**. (Csak írásbeli vizsgáink voltak, főleg tesztek.) Mivel több olyan tárgy is volt, ahol csak az órai jegyzetre támaszkodhattunk. Ezeket először elolvastam, és ahol nem volt világos, vagy nehezen volt olvasható, kijavítottam és utána fotóolvastam. Az ismétlést szántam aktiválásnak, és jegyzeteket csináltam sok színnel, sőt volt, hogy elmetérképet is... A látással kapcsolatos - egy A/3-as lapon - 130 oldalnyi anyagot tartalmaz. Még kicsit sok lett rajta a szöveg, de ezt szántam végső ismétlésnek, a legfontosabb és legnehezebb tárgy fő fejezetét tartalmazza. Azt nem tudnám elkülöníteni, hogy a vizsgákon mit tudtam, a hagyományos tanulásból és mit a villámolvasás segítségével, de az biztos, hogy néhány négyes mellett csak ötösöket szereztem. Ami viszont ennél is fontosabb, hogy kevesebb stresszel és **nyugodtabban telt a vizsgaidőszak**, mint valaha életemben. A következő után megint beszámolok. ☺

Bár az **újabb vizsgaidőszak** június végével zárt, de valahogy a nyár elpárologtatta a beszámolási hajlandóságomat (a kisfiunk iskolai szünete sok, a szabim meg kevés, és azt is részben a szakdolgozat irodalmazásával töltöttem). Úgy tűnik a **csúcsra jutottam**, legalábbis ami a félévi átlagot jelent. Na jó, első körben becsúsztott egy 2-es is, de a tanárunk két saját cikkét nem fotóolvastam. Mivel félévente lehet egy jegyet javítani (rontani is ☹), ezért nekifutottam még egyszer, és az is 5-ös lett végül. Úgyhogy kitűnően zártam a félévet ☺!

Ami új tapasztalatot szereztem, az az **e-book**. Karácsonyra kaptam a férjemtől, és nagyon hasznos, mivel nem kell annyi könyvet megvenni, hogy a napi cipelésről már ne is beszéljek. Ami csak így volt meg, azt az e-bookon fotóolvastam. Végül is olyasmi, mint a képernyőn pl. egy power point. Nem folyamatosan gördül, mint egy doc vagy pdf, hanem nyomásra ugrik, viszont a mérete miatt lehet fejfelé menni visszafelé. Sajnos elmetérképre nem volt időm, elég sűrű tud lenni a vizsgaidőszak munka mellett. Talán majd az államvizsgára való készüléskor.

K. Éva – az érettségizők és a helyesírás

Középiskolai magyartanárként vettem részt a tanfolyamodon, nem sokkal az érettségi vizsgák megkezdése előtt. Volt az idén egy érettségizős osztályom. Gondoltam, **fotóolvastatom** velük a **helyesírási szótárt** az utolsó óránkon, hátha javít valamennyit az eredményeiken, mert többeknek okozott gondot a helyesírás.

A gimnáziumban mi minden esszédolgozatot az érettségi szabályzatnak megfelelően javítunk, így vannak adataim a most érettségizett osztályt illetően, ami összehasonlítási lehetőséget kínál.

A fotóolvasásnak köszönhetően az érettségi írásbeli során határozott javulás mutatható ki 13 tanulónál. A dolgozataikban az évközi helyesírási jegyeikhez képest eggyel jobbat írtak. 19 tanuló eredménye van a felső sávban, 0-5 hibapont között. Mindössze három tanuló pontszáma rosszabb az évközi dolgozatainál.

Ma kaptam meg a párhuzamos osztály, mint kontrollcsoport adatait. Az érettségi stresszhelyzete itt negatívan hatott. A helyesírási pontok egyértelműen rosszabbak a korábbi dolgozaténál. 12 alkalommal írtam le, hogy rosszabb az eredmény, és mindössze kétszer azt, hogy jobb, a többi változatlan.

K. K-né – az elmetérkép segít a verstanulásban

Férjemmel együtt vettünk részt a villámolvasás tanfolyamon. Gyakorló agykontrollosok is vagyunk, így sok dolog már ismerős volt, de így is nagyon jó volt a két nap. A tanfolyamon feltettem neked a kérdést arra vonatkozóan, hogy vers- tanulásnál miként tudom használni a villámolvasást, illetve hogyan segíthetek a gyermekemnek, aki most 2. osztályos, és éppen egy hosszú verset készítettem neki megtanítani, szavalóversenyre.

Egy versrészlet “Olvastam költőtárs, olvastam művedet...” felhasználásával megmutattad, mi a teendő – amit így talán soha nem fogok elfelejteni. Hazajöttem vasárnap este a tanfolyamról, és elmagyaráztam a gyermekemnek a technikát: én olvasom a verset, Ő pedig rajzolja, ami eszébe jut róla. Tizedannyi idő alatt tanultuk meg ezt az igazán nehéz és hosszú verset. Én az Ő rajzaiból nem mindig értettem, hogy mit akar, de Ő szó szerint mondta a verset. Még kb. két alkalommal nézte a puskácskáját, majd félrerakta, hogy már e nélkül is megy... És ment neki... És a végén megjegyezte, hogy annak ellenére, hogy a tanfolyam napjain nem voltam itthon, és nagyon hiányoztam, legalább hasznát is vettem a két napnak, az Ő szemszögéből is.

K. Orsolya – érettségi villámolvasással

Tavaly vettem részt a villámolvasás tanfolyamon még az érettségim előtt. Nagyon hasznos volt az elvégzése: mert utána elkezdtem alkalmazni, amikor a tételeimet tanultam. Sokkal hatékonyabban sajátítottam el az anyagot, és kevesebb időt is vett igénybe. Elmetérképet csak azokhoz az anyagokhoz készítettem, amelyek bonyolultabbak voltak. Mindegyiknél használtam a fotóolvasást és a szuperolvasást. Vizsgák előtt még egyszer átfutottam a tételeimet. A másnapi vizsgákon jó tételeket húztam. Bár volt közöttük nehezebb is, azt is meglepően jól megoldottam. Történt egy nagyon érdekes dolog a történelem tétellel kapcsolatban: szinte szóról szóra vissza tudtam adni, amit korábban megtanultam. Amikor otthon leellenőriztem döbbenten jöttem rá, mennyire pontos voltam. Mivel jó jegyeim lettek: 4-es, 5-ösök, ezek után a felvételi már nem jelentett problémát, a pontszámaim alapján bekerültem az egyetemre. Ott egyelőre még nem használtam, mert még nem volt rá szükségem.

K. Renáta – az esti villámolvasás hatása

Most végeztem a tanfolyamot Zalaegerszegen. A tanfolyam elvégzését követő éjszakán álmkontrolloltam (én így hívom az álomból kért és jövő infókat). Nagyon meglepett, hiszen három álomra is emlékeztem, és le is írtam. Ezt a technikát én nem tudtam alkalmazni az agykontroll elvégzése óta, kb. 10 éve. Álom: *A szomszédom méricskélte a földön, s valamit készült építeni. Álomban járólapp volt. Na, közöltem a családdal ezt, s bosszankodtam, megint mire készül a szomszéd?! A következő napon a szomszédom TÉNYLEG méregetet, és téglából utat épített az udvarában. Lám-lám, minden stimmelt, az álomban látottakkal.*

Szorgalmasan villámolvasok esténként, amióta a tanfolyamot elvégeztem. Előtte is mindig úgy aludtam el, hogy olvastam 1-1.5 órát. Az egyik villámolvasott könyvet aktiváltam, majd hagytam. Két nap múlva beszélgetek a nővéremmel, és a könyv egész tartalmát elmondtam neki. Csodálatos érzés volt számomra!!! Sok-sok csoda történik a tanfolyam elvégzése óta velem. Nagyon köszönök Neked mindent, a biztatást, bátorítást különösen. Várom az újabb csodákat, s tanfolyamokat, melyektől kincseket kaphatok.

K. Zsuzsanna – a megajánlott ötös

Debrecenben voltam a villámolvasás tanfolyamodon. Szorgalmasan villámolvasok, és a vizsgáimra is így készülök fel. Igazából az elmetérképet tudom a legjobban hasznosítani, mert egyelőre a fotóolvasással elsajátított anyag előhívásával vannak nehézségeim, de előbb-utóbb biztos az is menni fog.

A mai napon egy pozitív élményben volt részem az **elmetérképpel** kapcsolatban, melyet szeretnék veled megosztani: A kétnyelvűség tantárgypedagógiája tantárgyra készültem fel, melyen az általános iskola 8. évfolyamán, a német nemzetiségi osztályban tanulandó témakörökről, és az elsajátítandó anyagból kellett volna zh-t írnom. Azért írom

feltételes módban, mert amikor bementem a vizsgára és a tanárnőnek megmutattam, hogyan készültem fel, nem is kellett megírnom a zh-t, megajánlotta az 5-öst, nagyon tetszett neki az elkészített elmetérkép. Amit mellékelek, az a teljes anyag összefoglalása, de minden tanévre lebontva is elkészítettem. Köszönöm szépen, villámolvasás nélkül nem ment volna!

L. Bálint – az életnek tanulunk

Kb. 1.5 éve ültem be az ön egyik tanfolyamára, villámolvasásra. Bár, ha jól emlékszem, két nap volt csak, az a két nap az utána lévő életemre határozottan hatással volt. Remélem, legalább annyian vannak a tanfolyamain, mint akkor, igazán különleges élmény volt!

Tudnia kell, hogy ez a tanfolyam nagyon sokat segített, hogy kitűnő érettségim legyen a rákövetkező évre, és a két felsőfokú nyelvvizsgámban angolból és spanyolból is nagy szerepet játszik. Ezeknek köszönhetően kerültem be a Corvinus Egyetem gazdálkodási és menedzsment angol nyelvű szakára, ami már évek óta az álmaim között volt. Azóta is úgy érzem, hogy ez volt a lehető legjobb választás. Egyetem mellett elkezdtem dolgozni is, szerencsére olyan munkám lett, amiben önhöz hasonlóan, én is életet tudok pozitív irányba fordítani, segíthetek az embereknek elérni az álmaikat. Elképesztő belegondolni, hogy talán ez az egész nem így lenne, ha nem mentem volna el a tanfolyamra annak idején.

Linda – a nyelvvizsgák halmozásáról

A kurzus óta használom a villámolvasást, mindig, amikor meg kell tanulnom valamit. Kezdetben az elmetérképet is használtam, de mostanában arra már nincs időm, úgyhogy főleg a fotóolvasást alkalmazom. A szuperolvasás számomra csak ritkán elégséges a tanuláshoz, viszont úgy tapasztaltam, hogy amit fotóolvastam, azt utána sokkal könnyebb megérteni és megtanulni. A tanulási technikákat is nagyon hasznosnak találtam. Azóta komoly zenét hallgatok tanuláshoz, és szigorúan tartom a fél óránként öt perces szünetet bár néha kicsit hosszabb lesz a szünet. Tornázni is nagyon sokat szoktam, bár nem északkapcsoló tornázom, hanem astanga jógázom.

Jelenleg másodéves vagyok a Corvinuson, nemzetközi tanulmányok szakon. Eddig még egy vizsgán sem buktam meg, amit a legtöbb szaktársam nem mondhat el magáról. Amikor elmentem a villámolvasás tanfolyamra, két és fél éve, akkor egy angol középfokú nyelvvizsgám volt. Azóta angolból van egy általános és gazdasági felsőfokom, németből és hollandból pedig egy-egy általános felsőfok. Minden nyelvvizsgám 80% felett volt. Jelenleg az egyik nagykövetségén vagyok gyakornok, és nagyon elégedettek a munkámmal.

M. Éva – egyszerűen hihetetlen

Az első kihívás, amit a tanfolyam után három héttel teljesítettem, egy TOEFL ITP angol nyelvvizsga volt. A tanfolyam eredményéről szeretnék visszajelzést adni. Itt ülök a gép előtt, és szó szerint csak kamillázok, egyszerűen nem hiszem el...

Az **első kihívás**, amit a tanfolyam után három héttel teljesítettem, egy TOEFL ITP angol nyelvvizsga volt. Egy angol nyelvű mesterképzésre való bekerüléshez volt rá szükségem. Ez volt az első nyelvvizsgám, amelyre teljesen önállóan készültem fel. Egy vizsgatippgyűjteményem volt meg, tartalmazta azokat a stratégiákat is, amelyeket akkor tudunk alkalmazni, ha nem vagyunk teljesen biztosak a válaszban, vagy ha halványlila gőzünk sincs róla. Ezenkívül volt még egy nagyon régi, 2001-es felkészítő könyvem, amelyet pdf-ben ingyenesen le tudtam tölteni, és néhány régebbi eredeti teszt.

Olvastam korábban a **vizsgatippeket** is, de gondoltam, a tanfolyam után villámolvasással felfrissítem. Végigmentem a teljes folyamaton, és elmetérképet is készítettem. Észrevettem, hogy egy csomó apró trükköt nem használtam a könyvből a tesztek megoldásához az első, még "gyalogos" olvasás után. Ezenkívül szinte mindennap lefekvés előtt fotóolvastam az Oxford egy nyelvű szótárt. Valamint az összes itthon meglévő feladatsoromat megoldottam, némelyiket már másodszor. Kicsit mégis bizonytalanul mentem vizgázni, mert a vizsga előtti napon sikerült egy nem túl fényes tesztet produkálnom, és bennem maradt a csalódottság és a bizonytalanság érzése.

A **hallás utáni szövegértésnél** (50 kérdés összesen) egy négy kérdéses szöveg nekem teljesen kiesett, mert kikapcsolt az agyam közben. Az interneten megkerestem a történetet, és láttam, hogy mind a négy válaszom rossz lett. Aztán jött a nyelvtani rész: az ötvenből mindössze két kérdésben voltam bizonytalan, az egyiket megnéztem utólag, és jó lett. Végül az olvasást kicsit nehéznek, de megoldhatónak találtam. Ráadásul minden feladattípus után volt időm majdnem teljesen átnézni a válaszaimat, ami szinte lehetetlen, mert nagyon kevés idő jut egy-egy kérdésre.

A minimális **követelmény a mesterképzéshez** 570 pont volt. Én úgy gondoltam, hogy mivel már majdnem van egy doktori fokozatom, és angolul írtam a disszertációm (lektorra nagyon is szükségem volt azért), illene megugranom a doktori képzéshez minimális 600 pontot. És akkor még ha kicsit alulteljesítek is, az 570 biztosan meglesz. Azért sem bíztam magamban, mert a felkészülés elején mindig elég "határesetes" tesztekkel írtam, 570-580 pont környékén. És akkor a vizsga után még ott volt bennem a bizonytalanság a hallgatáson elvesztett négy kérdés miatt. Tudtam, hogy meglett, de nem tudtam volna pontosan megbecsülni, körülbelül mennyi pontot sikerült elérnem. Ma kaptam meg az eredményt. 647 pontot értem el a maximális 677-ből. (Számoltam egy kicsit, ez azt jelenti, hogy a 140 kérdésből 134 helyes válaszom lett.)

Egyben **felvételt nyertem** a Közép-európai Egyetemen szociológia-szociális antropológia egyéves mesterképzésére. Különös ismertetőjele, hogy rengeteget kell olvasni. Emiatt

mentem el a tanfolyamra, és már biztos vagyok benne, hogy jó úton járok. Nem tudom, a nyelvvizsga mennyit nyomott a latban a leadott szakmai anyagaink mellett, de mindenesetre nem kell egy fillér költségtérítést fizetnem, sőt, még ösztöndíjat is kapok.

M. Józsefné – elhinni, hogy ez működik

Tapasztalataim a villámolvasásáról: Nagyon élveztem a két napot, hogy újra tanulhattam sok fiatal között. Azért szántam rá magam, mert hiába unszoltam a gyermekeimet, hogy tanulják meg, azt mondták: „*Majd ha te is elvégzed, és működik, mi is megyünk.*”

Furcsa módon a két nap alatt folyton arra a gondoltra tértem vissza, hogy ez **az egész sokkal egyszerűbb** – még annál is, mint ahogyan megtanuljuk –, de muszáj egy kicsit komplikálni, hogy az agyunk el merje hinni, hogy ez működik.

A tanfolyam után szorgalmasan fotóolvastam a könyveket. Aztán mindig más fontos dolgom akadt, és lassan elmaradt a buzgóság. Fotóolvastam az *Idegen szavak és kifejezések szótárát* is, és anélkül, hogy aktiváltam volna, azt vettem észre, hogy **könnyebben fejezem ki magam**, olyan kifejezéseket is használok, amiket korábban nem, és sok idegen kifejezés értelme hirtelen érthetővé vált.

Éppen a múlt héten olvastam, hogy az emberi agy befogadóképessége kb. 1.164.000 Gigabyte. Egy-két könyv tartalma biztosan belefér.

M. S. Baby – a megpróbáltatásoktól az alapvizsgáig

Nem tudom emlékszel-e még rám, július 28-29-én vettem részt a villámolvasó tanfolyamon! Nem fogod elhinni, - vagy lehet, hogy Te elhiszed, de számomra felfoghatatlan- hogy mi történt. Mint említettem, sürgős volt a tanfolyam, mert közigazgatási alapvizsgát kellett tennem, mert a tv. szerint, ha szeptemberig nem teszem le a munkáltatómnak meg kell szüntetnie a munkaviszonyomat, amit igencsak sajnáltam volna, mert 33 éve itt dolgozom. Július 30-ától **kórházban voltam** 4 hétig, és a vizsga augusztus 28-án volt. A kórházban nem tudtam tanulni a különféle kezelések miatt, így csak az augusztus 27-e este maradt, amikor a könyvet a kezembe vettem, és villámolvasással gyorsan elolvastam. Megjegyeztem a főcímeket, alcímeiket, és úgy voltam vele, hogy nem érdekel, jöjjön, aminek jönnie kell.

Már 27-én délelőtt a munkahelyemen is összepakoltam a személyes dolgaimat. Aztán 28-án 10 órára elmentem a vizsgára, - **számítógépes teszt vizsga volt** - bekapcsolták a gépeket, bejött a teszt, és 50 kérdés volt, 50 perc alatt. 30 perc alatt kitöltöttem 89 %-osra. Nem hittem el, kétszer is megnéztem. Mondtam, hogy kizárt, hiszen most jövök harmadszor, mert kétszer nem sikerült, tanulni sem tanultam, hogy-hogy sikerült? Még másnak is sutyiba tudtam súgni a kérdéseknél.

A mai napig felfoghatatlan számomra, és köszönettel tartozom Neked, bevallom őszintén, hogy nem hittem benne. Mivel a tanfolyamon is említettem, hogy én nem tudok elmetérképet rajzolni, most ezek után olyan lendülettel fogok bele, hogy megtanuljam, hogy füstölni fog, de úgy érzem, hogy szeretnék majd ismételt részt venni még egy tanfolyamon, hiszen élveztem az előadásmódot, élvezetes volt, bár néha bealudtam a relax alatt, de ez a fáradtságtól volt, tudod, hogy vidékről mentem Pestre.

M. Tamás – KérjeteK, és a vizsgán megadatik!

Kaposváron végeztem el a villámolvasás tanfolyamat nálad. Ugyan azt tanácsoltad, hogy **laza olvasmányokkal gyakoroljunk** kezdetben. Nos, én egy több tételből álló, tömör szakmai kifejezéseket tartalmazó, számítógépes grafikai olvasmányt választottam, ugyanis a tanfolyam a vizsgáim előtt volt egy héttel.

Monitorról fotóolvastam az anyagot, elmetérképet nem készítettem, mert soha nem lettem volna kész vele, hatalmas volt az anyag. Több olyan tétel volt közte, amiről még életemben nem hallottam, így fogalmam sem volt arról, hogy pontosan mit is tanulok. Nem volt elég megtanulni, meg is kellett érteni, ezért fotóolvasás után szuperolvastam és sebesolvastam is.

Ja! A **céлом az volt**, hogy a legnehezebb tételből is jelesre feleljek! Peches módon ki is húztam a legnehezebbet, amit nem is értettem. Talán bevonzottam az izgulással. Leültem, kidolgoztam a tételt. Kérdéseket tettem fel magamnak, majd megcsináltam az elmetérképet. Nem hagytam, hogy pánikba essek, de kissé remegő lábakkal mentem ki a feleletet megkezdeni. Az izgulást tovább fokozta, hogy én voltam az első felelő a vizsgahéten.

Nos! Elmondtam nagyvonalakban a tételemet, a legfőbb lényegét, majd mikor belekezdtem volna a részletekbe a tanár leállított: "Köszönjük szépen, ennyi elég is lesz!" Féltve kérdeztem a tanáromat, hogy: "Azért megvan, ugye?". Azt mondta: "bőven!" A legjobban akkor lepődtem meg, amikor kezembe kaptam **a bizonyítványt**. Csak erre a tantárgyra készültem villámolvasással. A többire hagyományosan, mert úgy gondoltam, azt elég átnézni. Azok is jól sikerültek, de ebből a tantárgyból, a legnehezebb tételből 97 %-ot kaptam. A legjobb feleletem ez lett, pedig nem is értettem előtte. **HIHETETLEN ÉLMÉNY** volt!!!! Csak úgy dőlt belőlem, mindaz, amiről, azt hittem nem is értem. Köszönöm szépen, hogy megismerhettem ezt a varázslatos módszert!!!!!!

M. Tímea – kevesebb idő alatt többet tudni

A villámolvasás tanfolyammal az volt a céloom, hogy kevesebb idő alatt, több könyvet tudjak elolvasni, ma már inkább a feldolgozni és megérteni szót használnám rá. Untam, hogy a megvásárolt és olvasatlan könyvek csak gyűltek, ez frusztrációt okozott. **Időt szerettem**

volna spórolni és hatékonyságot növelni. Éppen ezért, amikor a tanfolyamra jelentkeztem és a tanfolyam során feldolgozandó saját könyvek között keresgéltem, akkor minden alkalommal szívem szerint David Allen Hatékonyságnövelés stresszmentesen – GTD Az időmenedzsment új módszertana könyvét választottam volna, ami persze a javaslataidnak nem felelt meg, hiszen jóval hosszabb volt, mint az ajánlott. Mégis bátorításodra ennél a könyvnél maradtam, őszinte örömömre. A tanfolyam alatt nem volt módom a teljes könyvet feldolgozni a harmadáig jutottam, és ezen a harmadon belül is a módszer alapvetéseiből a munkafolyamat-irányítás 5 lépésében mélyültem el, ahogy tanítottad, fotóolvasás után aktiváltam és elmetérképet is készítettem. A könyv feldolgozását folytattam másnap, otthon, szuperolvasással, merülésekkel, sőt időnként sebesolvasással kombináltam az aktiválást.

Több „érdekes” tapasztalatom volt.

Egyrészt egyértelműen érvényesült Stauffer 4-11%-os szabálya, amiben elmélyültem és aktiváltam a tanfolyam során, gyakorlatilag ez volt a könyv magja. Így új elmetérképet a könyv teljes feldolgozása során nem is kellett készítenem, egy-egy kiegészítést tettem a már meglévőhöz. Természetesen rendkívül sok hasznos információt kaptam a további aktiválással, ez a fejezet mégis összefoglalja a könyv teljes témáját, így ha csak ezt olvastam volna el, akkor már ezzel is elértem volna a felkészülés során megfogalmazott célokat.

Másik izgalmas tapasztalatom a célmeghatározáshoz kapcsolódik. Követtem a tanácsodat és nagyon pontosan megfogalmaztam, hogy mire van szükségem. Szó szerint leírtam többek között, hogy olyan **trükköket, és eszközöket is** szeretnék kapni (a tudás mellett), amelyet a mindennapi életemben tudok használni. Mivel az időspórolás és hatékonyságnövelés egyértelműen központi téma jelenleg az életemben, ezért még a tanfolyam előtt, letöltöttem magamnak egy applikációt, ami feladatlistákat kezel, akár komplex rendszerben is. Miközben aktiváltam a könyvet, rájöttem, hogy valóban kaptam egy **eszközt** is, ami már a gépemem van, de még nem használtam, ezt is csak **aktiválnom** kell. 😊 Így a könyv tudásával és egy új „kütyüvel” már egy hét használat után állíthatom, hogy komoly eredményeket értem el. Engem meggyőztél. Hálás köszönet érte.

M. Zsuzsanna – a fotóolvasás különleges mellékhatása

Nagyon szépen köszönöm a hétfői tanfolyamot! Nagyon élveztem!!! A vasárnapi 83%-os eredményemre nagyon büszke vagyok! A családom is csodálkozott.

Gyakorlok minden este! Kedd este elolvastam a Legyél sikeres! c. könyvet, fotóolvasva. Utána átjöttek barátaink, és activity-ztünk. Eléggé elhúzódtam, ezért fél 3-kor feküdtem le, 6-kor már kelniem kellett. Nem éreztem semmit. Tegnap este (szerda) gondoltam, nem hatott a keddi olvasás vagy nem jól csináltam, nem tudta feldolgozni az agyam, elolvastam még egyszer a könyvet. Lefeküdtem, elaludtam.

Na, ami éjszaka jött... Többször felébredtem, a könyvvel kapcsolatban álmodtam. Amire emlékszem, mintha mondta volna nekem valaki, hogy ezt a könyvet már olvastad, miért olvasod el még egyszer???? Ezek szerint a keddi is működött?

Egyszer kaptam egy hangot, valamiféle jelzés lehetett, de akkor úgy felugrottam, hogy a párom is megkérdezte, mi baj. Csak annyit választoltam, nincs baj, csak álmodtam. (Ő azt nem tudja, hogy mit válthat ki éjszaka a fotóolvasás.)

N. Bálint – memóriája javulásáról

Rengeteget olvastam, tanultam az elmúlt egy év alatt. A munkám miatt főleg az internetet használtam ki hírek olvasására, napi legalább 5 órában. Ezen kívül könyveket, magazinokat olvasok. Sajnos nem mindig olvasom túl gyorsan. Bár nem is biztos, hogy kellene, mert amiket elolvasok, nagyon fontosak számomra, és így sok-sok adatot megjegyzek.

Pár hónapja előadást tartottam többemagammal a reklámokról, és csak úgy dőltek belőlem az adatok. (Később rájöttem, hogy ezzel nagyon lefárasztottam a közönségemet a végére.)

Rengeteg adatot képes vagyok megjegyezni attól függetlenül, hogy családtagjaim születési idejét még mindig nem tudom biztosra. Nem akarok nagyképűsködni, de legalább 10000 számadat cirkál a fejemben. Persze ezeket csak akkor tudom előszedni, ha arról a témáról beszélgetek valakivel. (De csak akkor kell.)

A koncentrációval még vannak nehézségeim, mert ami nem érdekel, arra továbbra is nehezen összpontosítok.

A közgáz és a pénzügy + német és angol vizsga előtt két hónappal az ágyam fölé **kiragasztottam egy papírra**, hogy *sikerülni fog ez és ez, mindent könnyedén megtanulok, és sikert sikerre halmozok*. Egy ilyen cetlit a pénztárcámba is beletettem, amíg a vizsgákat le nem tettem.

Ahogy így számolgattam – ugye most vagyok harmadik éves végzős a főiskolán – az első év első félévét becsülettel végigtanultam, és 3,5-ös átlagom lett. A tanfolyamot követő félévekben a **vizsgákra való készülés óraszám**a mindig 10-re jött ki, majd az utóbbi félévben 6 óra 15 percre csökkent. Ráadásul most tettem le az első évről elhúzódó közgáz szigorlatomat is. Pénzügyből és egyéb nehezebb tárgyakból sem teljesítettem túl rosszul: az eddigi legrosszabb átlagom 3.3 volt.

N. Edit – ha nagy az ínség, közel a segítség

Szeretném örömmel újságolni, hogy többszöri nekifutás után végre sikerült az államvizsgám!!!

Igazából azért találtam Rád is, mert nekem az egyetem **nagy kálváriám volt** (de annyira, hogy tripla annyi idő alatt sikerült teljesítenem, mint másoknak, és nem azért, mert buta lennék...). Sokat szenvedtem a vizsgákkal, nehezen ültem neki tanulni, nem tudtam odakoncentrálni, meg igazán nem is érdekelt, amit tanulok. Már nem tudtam mit kitalálni, hogy hogyan könnyíthetném meg a saját dolgom. Hiába nem ez a pálya (pénzügy és

számvitel) a hosszú távú célom, mégsem akartam veszni hagyni azt a rengeteg energiát, amit belefektettem.

Három tárgyból kellett záróvizsgáznom, 10-10-10 témakörből. Mindegyik előtt, este „bescanneltem az agyamba az anyagot” (ld. fotóolvasás), aztán általában a Fennsík c. gyakorlat hanganyagával hangolódtam a tanulásra, majd elmetérképet készítettem minden egyes tételhez, és utána kezdtem el boncolgatni a témákat. Igazából ez **az elmetérkép volt a kulcs** az egészhez, mert én eddig mindig sajnáltam az időm arra, hogy „körülményes” dolgokat gyártsak a jobb megértéshez, de most jöttem rá, hogy hülyeséget gondoltam, illetve hogy pont ez a lényeg: időt hagyni, hogy leüljön az új információ. Közben „terápiának is jó volt”, hogy vadul színezgettem, mint ugye gyerekkorban. Nyugodtan és céltudatosan teljesen más tanulni.

Záróvizsgázni úgy mentem be, hogy azt képzeltem, hogy ott van a sapka a fejemen, amit kapni fogunk a diplomaosztón. Ez is fontos volt, hogy higgyek magamban és pozitívan tekintsek a jövőre. A záróvizsgára 2 hétre kellett megvédenem a szakdolgozatot, ott is úgy készültem, hogy elmetérképet gyártottam, hogy sokkal jobban átlássam az egészet. Az volt a gondolatom, hogy ha lediplomázom, megsemmisítem az összes papírom ezzel kapcsolatban valami rituálé kíséretében. De már nincs ilyen célom, oldottam magamban ezt a szándékom is. Szóval tényleg hasznos **minden területre kivetíteni** azt, amit Tőled tanultunk. Köszönöm Neked, hogy ezt a küldetést választottad Magadnak, és sok sikert kívánok a továbbiakban. Ha ismét tanulásra adom a fejem, biztosan ezzel a módszerrel fogok készülni!

N. József – ha mindenki így tanulna

Kezdeném szeptemberrel. A villámolvasás-tanfolyammal párhuzamosan két fizika vizsgára készültem. Na, arra kb. 400, azaz négyszáz A4-es oldalt kellett többek között elektrosztatikából, elektrodinamikából, magnetikából, hullámtanból, optikából megtanulni. A tanfolyam előtt összefoglaltam az egészet 59 A4-es oldalra. Ez volt az, amit tényleg tudni kellett. Ja, ha nem emlékeznél, **műszaki fizikát hallgatok Ausztriában**. A tanfolyam után fotóolvastam mindent, amit meg kellett tanulni, és ezután sebesolvastam az anyagot. Megjegyzem, ez utóbbi ekkor még apránként adagolva 4 hétig tartott, mert ezek nem folyamatos szövegek voltak, hanem inkább bizonyítások, amiket meg kellett érteni. Ez elvitte az időt.

Röviden: **az írásbeli vizsga** jó lett. Mi az, hogy jó? 100 pontból 100-at értem el. Utána szóbelin a professzor csak gratulált, és azt mondta, ha mindenki így tanulna, akkor sokkal több szabadideje lenne, és akkor már legalább három idegen nyelvet tudna.

Labor. Ez úgy néz ki, hogy egy héttel a labor előtt mindig kiosztanak egy 20-40 oldalas kéziratot, amit meg kell(ene)tanulni, ez alapján elvégezni a kísérletet, és utána rövid szóbelin

felelni a prof kérdéseire. Van jobb dolgom is, mint harminc oldalt bemagolni. Ezért inkább fotóolvastam, majd tanulás gyanánt egyszer sebesolvastam. Ez a taktika annyira bejött, hogy az összes labor végén 60 pontból 60 pontot kaptam. Ezzel a kb. 60 hallgatóból a legjobb négyben voltam. Csak röviden említtem, hogy a fizika gyakorlatra is egyest kaptam, ami itt sehr gut, azaz „jeles”!

Megemléltendő, hogy **mechanikából** valami okból nem sikerült túl jól az első teszt. 20 pontból csak 12-t kaptam. Abba akartam hagyni a tárgyat. Végül úgy döntöttem, hogy a 12 nem is olyan rossz, ezért elmentem a második tesztre, ahol 19 pontot értem el. Ezzel a gyakorlatra kettést kaptam, ami itt ugye „jó”-t jelent.

Végül a **mai vizsga**: Az elméleti fizika matematikai metódusai. Annyit kell tudni, hogy itt „Labancföldön” februárban szünet van. Dolgoztam, ezért nem volt időm sokat tanulni. Most márciusban is csak az egyetem mellett otthon volt időm tanulni. Mi volt a megoldás? Fotóolvastam a kéziratot és egy haver kidolgozását, és a következő három héten keresztül napi 1-2 órában sebesolvastam az egyes részeket. Összesen kb. 30 óra. Egyest kaptam, ami ugye ismét jelest jelent. Ezzel a harmadik szemeszterben csak egyeseket kaptam. Az átlagom az első félévben 1,4 volt. Most pedig ebben az évben: 1,0.

Ó. Arnold villámolvasás beszámolója

Bizonyára emlékszel még rám, a magas srác vagyok, kb. 2 hónapja végeztem villámolvasást, és nem sokkal később agykontroll-tanfolyamon is találkoztunk. Bizonyára szeretnéd tudni, hogy mennyire működik a villámolvasás nálam. A főiskolán már tizenegy vizsgán vagyok túl. Sajnos nem úgy sikerült, ahogy szerettem volna. Van két tantárgy, ami a korábbi teljesítményt is figyelembe veszi, ezekre sajnos csak négyest kaptam. A többi eredményét én sem akartam elhinni. Van egy tárgy, ahol az évfolyam fele bukik, a maradék kettést kap. Alig akartam elhinni, hogy még abból is ötöst kaptam! Szerintem a villámolvasás annyira fantasztikus, hogy ezt mindenkinek meg kellene tanulnia!

P. Dávid – nem is az eredmény a legfontosabb

Úgy tűnik, nagyon hasznos volt nekem a tanfolyam. Először csak két vizsgámra készültem fel a módszer segítségével. A mateknak már meg is van az eredménye. Hármast kaptam, ami jónak számít. De talán nem is az eredmény a legfontosabb, hanem az, hogy élmény volt felkészülni. Leírtam a célokat, csináltam elmetérképet (még integrálszámításból is). Szinte vártam, hogy leülhessek tanulni, ami azért nem annyira jellemző rám...

Örömmel tudatom, hogy a többi vizsgámmal is nagyon elégedett vagyok. Nálunk (BME gépész) már az is nagy szó, hogy nem buktam semmiből, de azért szerintem nem is hangzik rosszul a 3,6-os átlag. (Kettést nem kaptam semmiből, jövőre hármast sem szeretnék. A

villámolvasást nem minden tárgynál tudtam alkalmazni, sok olyat is tanulunk, ahol feladatokat kell megoldani, számolni stb.. Viszont, amikor másra készültem, akkor élmény volt használni. Mindig leírtam, hogy mit szeretnék, hogy sikerüljön a vizsga, és hányast szeretnék, és az esetek nagyon nagy részében be is vált. És amikor nem, akkor mondjuk egy jeggyel rosszabbat kaptam, de elégedetlen nem voltam.

P. Maja – SMS-beszámolója vizsgáiról: 7 in 8

A tatabányai villámolvasás tanfolyamán voltam nálad. Nos, a vizsgaidőszakom a 7 in 8. Hét vizsga, nyolc nap alatt 3.5es átlaggal, és én ezzel a vizsgaidőszakkal az első héten végeztem is. Sosem volt még ilyen velem! Ma volt a pénzügytan kettő, az utolsó.

A miért is csinálom jobb felső sarokban célként ott volt az: "tudjak egy levelet írni Maximnak, hogy befejeztem". Szóval működik a dolog. Kösz.

Petra Z. – a fokozatosság elvéről

Először úgy éreztem, hogy semmi sem marad meg a fejemben, minden össze volt kavarodva. Valószínűleg elkövettem egy hibát: **figyelmen kívül hagytam** a fokozatosság elvét. Ahelyett, hogy egyszerűbb olvasmányokkal kezdtem volna, azonnal nekiláttam a tömény tananyagnak. Félttem tőle, hogy nem fog sikerülni a referátum. S az eredmény!

A fotóolvasott részek a beszámoló alatt értelmet nyertek. Persze, amikor kell előjön... Hát igen, tudni kell programozni. Nyugodt voltam (ez régen csak pálinka vagy bogyó segítségével volt lehetséges)

Vizsgára már elmetérkép segítségével készülök, sokkal gyorsabban haladok, és értem, amit tanulok. Van, hogy "csak" szuperolvasom és elmetérképezek, van, hogy fotóolvasom is az anyagot. Ez attól függ, mennyire bonyolult vagy egyszerű a téma.

Ps.: Mozart társakat kapott Vivaldi és Liszt személyében.

R. Márta Flóráról és Emeséről

Lányaim, Flóra és Emese augusztusban végezték el Önnél a villámolvasás tanfolyamot. Mivel ők nem szeretnek levelet írni, ezért én írok egy pár sort, hogy mi is történt azóta. Mindketten nagy hasznát veszik. **Emese** 16 éves, környezetvédelmi szakközépiskolába jár. Az első évben nagyon sokat tanult. Volt, hogy iskola után még 4-5 órát. A villámolvasásnak köszönhetően szeptembertől 2 óránál többen nem láttam tanulni, ennek én is nagyon örülök. Egyébként ő elég magasra teszi a mércét, elsőtől kezdve kitűnő. Novemberben elvégezte az agykontroll tanfolyamot is. **Flóra** lányom egyetemre jár, bölcsész karra. Sok

könyvet kell elolvasnia. Szerinte a villámolvasás nélkül ezt nem tudná teljesíteni. Úgy látom, hogy ez egy nagyon hasznos tanfolyam volt.

S. Kata – az első siker rögtön a tanfolyam után

„Régóta készülök már, hogy írjak neked, de talán jó apropó erre, hogy tegnap végeztem a 10-es olvasmány listámmal, bár el kell mondanom, hogy az aktualitás jó néhány esetben felülírta az általam elhatározott sorrendet.

A tanfolyam óta kb. 20-25 könyvet olvastam villámul, köztük számos tanfolyami jegyzetet, amelyekből tanítok, és a Bach virágterápiáról szóló 3 vaskos könyvet is, amit szintén tanítottam. Az **első siker** rögtön a tanfolyam befejezésének estéjén történt, amikor még fel kellett készülnöm a másnapi tanításra. Máskor általában már napokkal előbb olvasgatom a megtanítandó anyagot, most azonban egyetlen estém maradt, hogy felkészüljek a kineziológia vizsga előkészítő megtartására. Ráadásul, elég fáradtnak is éreztem magam mikor Lucával hazaértünk a tanfolyamról. De! Gondoltam, majd a villámolvasás segíteni fog nekem. Így hát nyugisan megvacsoráztam, beszélgettem a családdal, majd rövid relaxálás után nekiálltam. Átnéztem az anyagot, (10-15 cikk, 3 tanfolyami jegyzet és 1 általam összeállított jegyzet), majd fotóolvasás következett. Utána szünet, és aktiválás superolvasással, merüléssel a tételcímek alapján. Aztán alvás. Az egész kb. 3 órát vett igénybe. Persze lehetett volna alaposabban is merülni, de a tanfolyam így is remekül sikerült. Sokkal magabiztosabban éreztem magam, és még tanulási tippeket is adtam a hallgatóimnak...

Azóta is **mindenhez használom**, és nagyon élvezem a módszert. Van bőven terem, mert angolul is tanulok, tanítok is, és a szépirodalmat is szeretem. Nemrég ez utóbbinál is kipróbáltam. Fantasztikus volt. Eddig a regények első 50-100 oldala elég lassú volt, meg "nyögve nyelős", mivel kb. eddigre tanultam meg a szereplőket, meg hogy ki kinek a kicsodája. Aztán jött az élvezet. Most az átnézéssel az első pillanattól fogva tisztában voltam a szereplőkkel, a viszonyokkal, így még több örömem telt az olvasásban.

S. Lilla – kreatitásunk kibontakoztatásáról

Azt a földi halandót, aki ma este a szobámba belépett volna, egészen megdöbbentő élmény fogadta volna: a babzsákfotelomban ültem, komolyzene ment, és **készültem a kémia témazáró** dolgozatra. Én! Szó se róla, elkövettem már ilyesmit, de ritkán ilyen intenzitással. (Idén februárban például, a gimnáziumi felvételimre.) És tudod, mi az érdekes? Még élveztem is! Előzőleg fotóolvastam az anyagot (a füzet vázlata), majd pihentettem egy kicsit. Tekintve, hogy a vázlat maga rövid volt, de nagyon tömény, mindjárt az elmetérképezéssel folytattam. Fantasztikus volt. Rajzolgattam a színes filceimmel az elektronkákat, és alig fáradtam közben el. Köszönöm!

Ui.: a dolgozatot holnap írjuk. Én nem bízom el magam, de ötös lesz.

Szóval mindent megtanultam a kémia témazáróra, elmetésképeztem és minden, mégis négyes lett. Ugyanis egy anyagrészt, a kémiai számításokat kihagytam, és ezek a feladatok kellőképpen ki is fogtak rajtam. Sajnálattal közlöm, hogy amire rá se nézek, azt az anyagot sajnós a Villámolvasás se juttatja a fejembe.

Viszont egyéb tekintetekben csodálatosan működik a módszer! Annyira lelkes voltam, hogy már a tanfolyamról hazajöve vagy négyezer oldalt fotóolvastam (vagy 20 könyv), annak reményében, hogy az így megismert stilisztikai elemek és szerzői fogások majd a tudatalattimban összeérnek, és magasabb szintre fejlesztik **meseírási képességeimet**. A hatás nem maradt el. Én nem tudom, hogy ki fogják-e adni a most következő könyvem, de ezt hallgasd meg: nemrég egy olyan szereplő jelent meg a történetem lapjain, aki - meditációban és automatikus írás folyamán - szépen, aprólékosan kiirtogatja a félelmeimet! Nem viccelek! Rohamosan javul az életminőségem, ÉS a tanuláshoz való hozzáállásom is! Egyre inkább merem vállalni önmagam, a könyvlapokon és a "külső világban" is. Böven megérte a tanfolyam az árát.

További tapasztalatom, hogy ha **nem muszáj**, nagyon **aljas könyveket fotóolvasni** valóban nem érdemes. Nemrég elolvastam Stephen King A mobil című könyvét. (Konkrétan hat Stephen King-könyvet fotóolvastam aznap este elalvás előtt, de nem álmodtam nagyon rémeseket.) Hogy mit ne mondjak, az a könyv egy jól megírt borzalom. Oké, az utolsó oldalakon már csak sebesolvasással rohantam végig, hogy tudjam a könyv végét, de azért az igazán rettentő részekben már ne nagyon merüljek el. Tekintve viszont, hogy a tudatalattim tartalmazza az egész szép szöveget, tegnap biciklizés közben a könyv legrémisztőbb kulcsmondattai csengtek a fülemben, amelyek a főszereplőket örülteknek nevezik. Nem örültem.

Viszont másféle szépirodalmi művek esetében az **előzőleges fotóolvasás** nagyon hasznos módszernek bizonyult. *Tényleg* jobban megérintenek így érzelmileg a könyvek, és gyorsabban is olvasok, az angol nyelvű könyveket is jobban megértem, mint korábban. Nemrég kedvenc együttesem, a Nightwish új albumot jelentetett meg. Fotóolvastam a dalok szövegeit. Még hűségesebb rajongóhoz képest is igen gyorsan tanultam meg őket! :)

Eldöntöttem, hogy nem árasztalak el túlságosan sikertörténetekkel, de ez a mai nagyon látványos volt. Ma délután villámolvastam Az energiamező című könyvet. Azt hiszem, már hallottál róla. Nos, megkérdeztem magamtól a beindító kérdéseket, elkezdtem elmetésképezni. Nagyon-nagyon felfokozott elmeállapotba kerültem, olyan volt, mintha az agyam egyszerre sokkal több tudatszinten funkcionálna az átlagosnál. Szabadabban megfogalmazva: úgy éreztem, **zseni vagyok**. Egy kicsit talán "túl is pörögtem".

Mivel naponta egy-két órát, de legalább egy felet azzal töltök, hogy történeteket írok, ez az **információcsatorna** nagyon bejártott nekem. Megtörténik, hogy nem meditálok, hanem csak írok, kvázi automatikusan, és a tudatalattimból/Ístentől/angyaloktól mindig nagyon értelmes és építő gondolatok "jönnek át". Most is ilyesfajta késztetést éreztem. Mi baj lehet belőle? - kérdeztem magamtól, és leültem írni. Így aztán három dolog volt előttem aktiváláskor: a billentyűzet-monitor, a könyv és az elmetésképek a filcekkel. Elmeállapotom

nyugodtabb lett, a túlpörgés megszűnt. A könyv információi nagyon nagy sebességgel áramoltak át az elmémbe, és az alapján, amit spontán módon leírtam, sokkal jobban megértettem a szöveget, mint egyébként (hagyományos olvasással vagy egyedül elmetérképezéssel) tettem volna. Igazán érdekes élmény volt, sokkal sűrűbb, jobb és hatásosabb, mint a hagyományos olvasás.

Megjegyzem: miközben olvastam és aktiváltam, szimfonikus metál ment nálam, kedvenc zenekarom új albuma, egy összetett, komplex zenei alkotás. A fotóolvasás és az aktiválás közötti szünetben a főleg Mozart-művekből álló "Fuvola és hárfa" című album szólt. **A zene mindig nagyon inspirálóan hat** rám; azt hiszem, ez is sokat gyorsított a feldolgozás sebességén. Még egyszer köszönöm a tanfolyam élményét!

Sz. Eszter – a hatékonyabb, gyorsabb tanulásról

A villámolvasás elsajátításával nekem az volt **a célo**m, hogy hatékonyabban, gyorsabban tanuljak. A tanfolyam elvégzése után, már izgatottan vártam, hogy elkezdődjön a tanév és kipróbálhassam újdonsült tudásom. (Előtte egyszerűbb könyvekkel gyakoroltam.) Az órákra és dolgozatokra való felkészülés közben **villámolvastam a tankönyveket**. Mikor pedig eljött a megpróbáltatás, örömmel és egyben meglepődve tapasztaltam, hogy a fejemben mindent el tudtam helyezni úgy, ahogyan a tankönyvben volt, és sokkal tisztábban emlékeztem mindenre.

Ilyen megpróbáltatás volt számomra, például egy **történelem témazáró** dolgozat. Viszonylag nagy anyagból kellett felkészülni rövid idő alatt. Ez pedig úgy zajlott, hogy átnéztem a korábban írt jegyzeteimet, majd fotóolvastam a történelemkönyvet, és aktiváltam azokat a részeit, amiből fel kellett készülni. Az anyag sokkal jobban megmaradt, mint az előtt. Ahogy előbb is említettem, nagyon élveztem, hogy el tudtam helyezni a fejemben tankönyv lapjain mi hol volt. Kevésbé izgultam az által, hogy tudtam a fotóolvasás révén már bekerült az információ, összeszedettebb is voltam. A dolgozat pedig ötös lett.

Emellett nekem az itt tanult technika, a zsenimozizás is kiemelkedően hasznomra vált.

Sz. Gizella – az egyetemi vizsgáktól a kottaolvasásig

Nagyon hamar látványos sikert értem el a villámolvasás tanfolyam hatására. Még aznap este fotóolvastam egy tankönyvet, melynek egy nagyobb fejezete adta az alapot egy **házi dolgozatomhoz**. (A BME Közoktatási Vezető Szakán tanulok) Másnap aktiváltam, és két óra alatt – a számítógépes formázásokkal együtt – elkészítettem a feladatot. Korábban a tanulásra legalább egy estét, a dolgozat megírására még két-három napot kellett szánnom – munka mellett.

Olyan boldog vagyok, hogy nem várhatok a következő találkozásig, így most mesélem el legújabb sikeremet: Mindenekelőtt 5-öst kaptam ma délután **a vizsgán!** (Jogalkalmazás és tanügyigazgatás) Elég száraz, és sok fontos kifejezést, megfogalmazást tartalmazott valamennyi tétel. Egyetlen könyvet kellett ehhez megtanulnunk, mely csupán 208 oldalból áll. Azonban ez is jelzi, hogy nagyon tömör megfogalmazásban íródott. Fotóolvastam a könyvet – először közvetlenül a tanfolyam után –, és néhány nap múlva előadásokat hallgattam belőle a konzultáción. Ekkor még csak egyetlen témakört aktiváltam, amelyről nekem kellett néhány perces vetítéses prezentációt tartani. Akkor készítettem erről a tételről elmetérképet is. Azután nem foglalkoztam vele kb. egy hónapig. A vizsga előtt két nappal újra fotóolvastam a könyvet. Másnap aktiváltam, és valamennyi (8) tételről elkészítettem az elmetérképet.

A vizsga napján délelőtt átismételtem az elmetérképek alapján az anyagot. Ezután kényelmesen megebédeltem és úgy gondoltam belefér az időmbe még egy „kazettázás” (A tökéletes memória). Van a szalagon egy rész, amikor el kell képzelni azt a helyzetet, amelyben alkalmazom az új ismereteimet. Nos, ekkor láttam magam a vizsga helyszínén, kezemben a tételsor. Egészen váratlanul a 2. számú kiemelkedett a többi közül. Elhessegettem a gondolatot, mely szerint ezt fogom húzni. Biztosan csak a félelmeim miatt jött ez a kép – gondoltam akkor. (Az **1.-3. tétel talán a legnehezebb volt.**) Nem is kérdeztem magamtól, mit fogok húzni! De csak előttem volt a tételsor, s az esettanulmányhoz hasonlóan végigpásztáztam a szememmel, hogy talán most más fog kiugrani – de nem, megint a 2., sőt nagyon élesen, megnagyobbodva emelkedett ki a többi közül. Ezek után – visszatérve – első gondolatom az volt, mit is kezdenék ezzel a tétellel. Nem jutott eszembe semmi! Gyorsan elővettem újból az elmetérképet, és szép tüzetesen újra átnéztem. Ezek után indultam vizsgázni.

A többit már könnyű kitalálni: **a 2. tételt húztam!** Magamban mulatva ültem le az üres papír elé – és megint nem jutott eszembe semmi! Már-már kezdtem pánikba esni, amikor felvillant egy szó a téképemről. Olyan volt, mint amikor a sötét szobában felkapcsolod a kislámpát az íróasztalodon. Aztán – egyébként nem sorrendben – de jöttek az újabb gondolatok. Amikor megakadtam, „ábrándozva” kinéztem az ablakon és szép lassan eszembe jutottak a dolgok. Egész egyszerűen újrarajzoltam az elmetérképemet. Természetesen otthon szép színesen, képekkel, stb., itt már csak valóban vázlatosan. A tanár úr látva, hogy a papírom tele van, de nem úgy, ahogyan megszokta – elkérte, hogy mi is ez? Én kezdtem magyarázni, hogy itt a cím, ezek a főbb témakörök... Ő meg csak nézte, nézte, s a végén feltett egy kérdést, melyre pontosan tudtam a választ. Ezek után közölte, hogy szépen felkészültem, „nincs rajta fogás” – ez az ő szava járása, ha nem tud már mibe belekötni. Nos, ez a történetem.

Két tanulsága van számomra. Az egyik, hogy az így megtanult anyag nem biztos, hogy „kapásból” beugrik. Talán kicsit több időt kell hagyni az elmének, hogy felidéződjön. A másik, hogy korábbi vizsgáimon néhány tételt jól tudtam, néhányat kevésbé, a többit meg átlagosan. A villámolvasással azonban az a tapasztalatom, hogy valamennyi tételt egyformán tudom. Nincs meg az a szelekció, ami az érdekes, vagy száraz anyag elsajátításakor a szubjektivitás esetleg befolyásolná a tanulás eredményességét. Villámlásnál minden szó egyenrangú, tehát sokkal átfogóbb ismereteket lehet így szerezni, mint a hagyományos

tanulás során. Hamarosan jön a következő vizsga – ez már szigorlat – amelyre természetesen villámlással fogok készülni.

Legújabb sikertörténetem a villámlással kapcsolatban: „Vezetélmélet – **szigorlat**, 19 tétel. Első napon fotóolvasás. Második, harmadik napon aktiválás (két részletben csináltam). Negyedik nap (ma!) vizsga: 5!

Közben kétszer **hallgattam** meg a **Tökéletes memória kazettát**. Most nem tudtam, mit fogok húzni, de biztos voltam benne, hogy mindegyikről tudok felelni. Nagyon érdekes, hogy nem volt „mumus” tétel egyik sem - erről a múltkor is beszámoltam – mert ezzel a módszerrel nem marad ki egyik sem, tehát olyan nincs, hogy megbukjon az ember lánya! Persze így is akad kedvenc téma, de teljesen mindegy, hogy melyiket húzom. A legszebb az egészben az, hogy ezen a héten bolondokháza volt az iskolában, helyettes lévén minden nap $\frac{1}{2}$ 10 –től $\frac{1}{2}$ 7 –ig voltam bent az év végi munkák miatt, s utána mentem a vonatra. Napi három óra közlekedés mellett sem agyilag, sem fizikailag nem tudtam volna ezt a vizsgát sikeresen letenni, ha nincs a villámlás.

A következő akció június 28-án lesz, akkor megyek szóbeli felvételre Bp.-re az ELTE pedagógia szakára. Egyelőre két főiskolai végzettségem van, s most megszerzem ezzel két év alatt az egyetemem is...

A szöveg villámolvasásának eredményességéről már bizonyára sokan beszámoltak neked. Én most a villám-kottaolvasás előnyeiről írok. Nos, azon kívül, hogy sokadik diplomámként **50 évesen** jeles eredménnyel sikerült az ELTE pedagógia szakán **bölcsész diplomát** (is) szereznem a villámolvasás segítségével, számomra elsősorban az elsődleges hivatásommal kapcsolatos eredmények lelkesítenek.

Zenetanárként és aktív muzsikusként mindig sok gondot okozott a "tévesztés", "elrontás" játék közben. Most nem azokra a hibákra gondolok, amikor félre megy az ujjam és ezéért másik hang szólal meg, hanem arra, amit a kottaolvasás nehézsége okoz. Tudjuk, hogy a kotta egyfajta kép, (gombócok, vonalak, a legkülönbébb jelek összessége) ami a zenész számára kódolva van. A gyerekek folyamatosan tanulják meg a képekhez tartozó hangot, ritmust és a hangszeres "fogást". A hangok csoportokká, képletté, bizonyos sémává állnak össze a zenész fejében. Ettől válik a kottaolvasás automatikussá, hasonlóan a szöveg olvasásához. (Olvasáskor sem betűnként rakjuk össze a szavakat.) Minden egyes zenedarab kottája más "képet" mutat, mely egységes, ugyanakkor felfedezhetőek a részletek, vagyis a sémák. Ezen a ponton érkezünk el a villámolvasás - villám kottaolvasás - kérdéséhez.

Meggyőződésem, hogy alkalmazható **P. Scheele módszere a zenészek számára** is:
1. *felkészülés*: belépés az ideális tudatállapotba - itt nincs semmi különbség. Kimondom a szerző nevét, a darab címét, stb. 2. *előzetes áttekintés*: nézd meg a kottát!

Kocsis Zoltán, ma már világhírű zongoraművészünk a 70-es évek végén kurzust tartott a **győri Konziban**. Nem szakbarbárok, hanem muzikusok akartunk lenni, akik különböző hangszereken játszanak - sokan hallgattuk az előadását. A kurzus végén az egyik fiú a

következőt kérdezte: hogyan fog hozzá egy új darab megtanulásához? - Zoli gondolkodott egy kicsit, majd jellegzetes lezser stílusában lazán odavetette: kinyitom a kottát és megnézem, mi van benne. Akkor jót nevettünk a válaszára, de a "villámlás" kapcsán jöttem rá, hogy nem is mondott „hülyeséget”. Számunkra ez azt jelenti, hogy megnézem az előjegyzést, ütemmutatót, tempójelzést. Hol van ismétlődés, van-e visszatérés, hol a vége?

3. **fotóolvasás**: számunka a kotta néhány oldal, vagy csupán néhány sor terjedelmű, de a "nézés" technikája azonos. Ez után elegendő 5-10 percet várni a terjedelemtől függően, de nem baj, ha csak másnap vesszük elő ismét. Tapasztalatom szerint egy muzikusnak ehhez nincs türelme, mert az új darab iránt érzett kíváncsiság szinte legyőzhetetlen.

4-5. az **aktiválás** és **sebesolvasás** legtöbbször összeolvad: foltokban, később sorokban történik az áttekintés, és ahol megragad a tekintetem, ott alaposabban megnézem. Minden hangot ismerem-e, van különösen magas, vagy mély? Hol kell/szabad levegőt venni, ui. fúvós hangszereken játszom? Milyen ritmusképletek vannak? stb. Meggyőződésem, hogy ezzel a néma olvasással aktivizáljuk az agyban tárolt sémákat, és ez által sokkal könnyebben és gyorsabban tudjuk majd az adott pillanatban felidézni és reprodukálni.

Tanítványaim nem végeztek villámolvasást, de számukra is van használható része a módszernek. Az új darab bemutatása előtt, csak a kottát nézve velük mondatom el hangosan, hogy mit "fedeztek fel" a kottában. (ld. előzetes áttekintés) Ha szükséges, akkor kimondatom velük a ritmust úgy, hogy közben tapsolja is (látvány + hang + mozgás), majd eljátszom neki a darabot, miközben szemével követi a kottát. Ha szükséges, kipróbáltatok vele néhány ütemet, a többi már otthoni feladat lesz. Ezzel a módszerrel sokat **javult a kottaolvasás és az eljátszás pontossága** - számomra is! A másik nagy eredmény az, hogy a villámolvasott kotta sokkal könnyebben és tartósabban memorizálható (tehát kotta nélkül, fejből játszva), ez által az **automatizálás is felgyorsul**.

Sz-A. Armand – a szemléletmód-váltásról

Az a három nap, amit augusztusban együtt tölthettünk, meggyőződésem, hogy valójában három hétnek, sőt, emberi élettapasztalatban mérve legalább három évnek felelt meg. Ebben a levelemben szeretném összefoglalni azon sikereimet, élményeimet és tapasztalataimat, melyeket a villámolvasással kapcsolatban szereztem ezidáig. Mindenképpen nagyon pozitív és hatásos eredményekről kell, hogy beszámoljak.

Elsősorban mindenképpen a **szemléletmód-váltást** kell megemlítenem. A módszer segített nekem abban, hogy rájőjsek, a siker szubjektív, és minden ember számára mást és mást jelent. Már nem kell arra törekednem, hogy ha kapok egy feladatot – vagy én kezdeményezek egyet –, minden egyes részlete tökéletes legyen, elég, ha a célt teljesíti! Sőt, ami még fontosabb, arra jöttem rá, hogy eddig sem kellett így tennem, vagyis az emberi érzékelés, tehát az enyém is, minden szempontból szubjektív, és csak a tapasztalataim, gondolataim miatt látok úgy, ahogy.

Az eredményesség területén pedig **egyértelmű a fejlődést** éltem (ami ennél is jobb, élek) át. Hogy először a járulékos teljesítményt említsem meg, vagyis az iskolát, a tantárgyak kezelése sokkal hatékonyabbá vált a számomra. A memóriakészségem növekedett, és feleannyi (bár inkább harmadannyit mondanék) idő alatt képes vagyok biztosítani az adott anyaghoz szükséges megértési fokot. Ez természetesen egyáltalán nem azt jelenti, hogy tökéletesen megy, számtalanszor vétettem már hibát (kettést is kaptam egyszer), de ezt mégis valahol a siker számlájára írnám. Nem csináltam „idegbajt” az adott témával kapcsolatban. Vagy csak arra koncentráltam, ami számomra akkor igazán fontos volt, még ha ez az adott anyag rovására is ment. Ez pedig, véleményem szerint, fontos a villámolvasásnál. Ezek a kudarcok pedig arra ösztönöztek, hogy törekedjek javítani a memorizációs technikáimon. Hiszen ezek valamilyen módon folyamatosan változnak a gazdájukkal együtt.

De van még valami, amit a gyors információfeldolgozáshoz szeretnék megosztani. A III. Kárpát-medence **szónokversenyre** például úgy készültem fel, hogy mindössze két és fél óra alatt villámolvastam Carmine Gallo „Steve Jobs, a prezentáció mestere” c. könyvét, elmetérképet is készítve, ill. részlegesen Garr Reynolds „preZENTáció” c. könyvét is feltérképeztem, ezzel a szintopikus olvasással kísérletezve. Az országos (ill. a határon túli magyarokat is bevonó) verseny döntőjébe Budapesten első helyezettként jutottam be, és Vaján, a döntőben második helyezést kaptam.

A német-magyar szótár fotóolvasása után sokkal könnyebbé vált számomra a **németórákra való felkészülés**, és valahogyan a névelők használata is ösztönösebbé vált. Év végén ötösrre zártak le a tantárgyból. Természetesen, a szavak többszáma és helyesírása továbbra is nehéz, nem jelenthetem ki, hogy megszűnt a kihívás (egyáltalán nem), de minden sokkal világosabb, a nyelvtani szabályok megértésébe rendkívül kevés energiát kell befektetnem. Természetesen, emellett a módszer az angolnyelv-tudásomban és orosznyelv-tudásomban is sokat segített...

...Amit lényegében össze akartam Önnek foglalni ebben a hosszú levélben (elnézést kérek a hossza miatt, de talán Önnek is segít a villámolvasás technikája), ennyi volna. Persze, tudnék még mesélni, de mi értelme többet, ha lényeg már megvan? :)

T. Adrienn – tanfolyam ajándékba

Mikor először komolyból kipróbáltam a fotóolvasást dolgozatra készülés közben, az egy angol óra során a pad alatt történt, mikor is fotóolvastam **a fizika tankönyvet**. A dolgozat négyes lett, az elméleti része sikerült, de nagyon ügyesen elrontottam egy sima egyenletrendezést. Az pedig amiatt volt, hogy annyi minden jutott eszembe a dolgozat ideje alatt, hogy már nem tudtam mit kezdeni magammal. Valahol ott szállt el a dolog, mikor az interferencia definíciójának felrajzoltam két karikát. Beléjük írtam, hogy Ferencia-Ferencia, majd közéjük írtam, hogy akkor a két város/sziget közti tér lesz interferencia... Ezek után már nem voltam képes koncentrálni...

A **második alkalommal** irodalomból, Madách – Az ember tragédiájából meg ugyebár a rengeteg részben csak belemagyarozott értelmezésből áll az anyag... Ennek során megtapasztaltam, hogy a fotóolvasással tanulás nem ment fel a gondolkodás alól. A dolgozatom éppen hogy csak ötös lett, mert a tankönyv egészen mást tartott fontosnak, mint a tanár, én pedig lendületből leírtam a tankönyvi szöveg kb. felét...

Most próbálom ki komolyabb dolgozaton **harmadjára** (biokémia témazáró...) Remélem, ez megint eggyel jobban sikerül, és akkor már összehozom azt a szép kerek ötöst, amit szeretnék! Mindent összevetve örülök, hogy apumtól ezt a tanfolyamot kaptam karácsonyra, mert nagyon sokat segít.

V. Kata – ami az áttörést meghozza

A mai sikerekről szóló e-mailed engem is válaszadásra ösztönzött. Igaz, már régóta készülök erre, de a **rossz beidegződések leküzdése** nálam egy hosszadalmasabb feladat. Az én nagy eltűntetni valóm: A halogatás.

Májusban végeztem Nálad a tanfolyamot, azóta gyakorlom a villámolvasást. A tanfolyam elvégzése régi nagy álmom volt, és a legnagyobb belső ellenségem: a halogatás felszámolása is. Amikor már nem halogattam tovább és részt vettem a tanfolyamon, hihetetlenül felszabadító élmény volt rájönni, hogy **valóban működik** a módszer. Többször próbáltam előtte is elsajátítani a teljes elmés tanulást az otthonra szánt tananyagokból, de az egész villámolvasásnak a lényege, a „ritmusa”, a „mit is érzek, miközben valóban működik a teljes elmém” – ez nem jött át, így nem is integrálódott akkor a módszer.

Elvégeztem tavasszal a tanfolyamot, ezt követően elkezdtem néhány könnyebb művet villámolvasni. Működött is a dolog, de bele akartam vetni magamat a sűrűjébe és megoldani az évek óta halogatott problémámat: **megírni a szakdolgozatomat**, német nyelven egy nagyon bonyolult nyelvfilozófiai témából, 60 oldalon keresztül. Régebben a legnagyobb problémát az jelentette, hogy magukat a cikkeket, amelyek szükségesek a dolgozathoz, nem tudtam teljes egészében megérteni. Hallatlanul bonyolultnak tűntek és hamar elfáradtam a hagyományos olvasásukban, így sosem jutottam egyik végére sem. Elkeserített, féltem tőle és halogattam, halogattam, halogattam.

A tanfolyam után elkezdtem ezeket a **cikkeket villámolvasni**. Nem volt tökéletes a hozzáállásom, kicsit rágtak közben a szörnyek belülről (így nevezem a bal agyféltekés önmarcangolást, mert nagyon kifejező), de mégis nekiálltam, mert el akartam végre tüntetni az utamban álló köveket. Nem állítom, hogy élveztem ezeket, az első próbálkozásokat, de ez nem a villámolvasás módszer, csakis a régi beidegződéseim makacosságának hibája. Aztán történ valami: Megértettem, hogy miről szólnak a német nyelvfilozófiai cikkek! Kezdet világozzá válni számomra, hogy egy a sok-sok nyelvész és az ő életidegen téziseik hogyan kapcsolódnak mégis össze és milyen kapcsolata van ennek a valódi, létező, beszélt nyelvvel.

A tudatalattim a szolgálatomba állt és a pontos célkitűzésnek köszönhetően, a háttérben tette a dolgát.

7 éve végeztem agykontroll tanfolyamot, és használom az ott megtanult technikákat, így az ellazulás, az ideális pihenőhely, a célkitűzések, a tudatos álmodás nem jelentett újdonságot. **Ami az áttörést** nálam **meghozta**, az az elmetérkép készítésének gyakorlati alkalmazása és az előzetes áttekintés során összeírt kérdések voltak. Ez utóbbi HATALMASAT lendített az aktiválásom hatékonyságán. Ha egy korábban villámolvasott olvasott és aktivált cikkel kapcsolatban később kizárólag a kérdéseket olvasom el, nekem már ettől beugrik az egész tartalom, és mindaz, amit én gondolok róla (hasznos, lényegtelen, témába vág, reagál ennek, vagy annak a gondolatmenetére, stb.).

Az évek óta halogatott szakdolgozatom megírásával ma már **szépen haladok**. A villámolvasás megtette hatását. Működik a dolog, ez nem is kérdés, szórakoztató, és HIHETETLENÜL MEGNYUGTATÓ, hogy így is lehet, hogy nem kell az embernek naponta erőszakot gyakorolnia magán hogy lépést tarthasson a világgal, ami ömlesztzi felénk az információt.

Nagyon szeretem használni az agykontrollos **hanganyagok** közül a „Memória olajozó pozitív állításokat”, a „Tökéletes Memória” c. relaxációt, a „Múlt elengedése”, az „Önkorlátozó hiedelmek elengedése” és a „Tükörkép” meditációkat.

Haladok. Ez az én sikerem, de a Villámolvasás módszer sikere is, a Ti sikereitek. Köszönöm szépen, hogy elsajátíthattam ezt a tudást, és köszönöm azoknak, akik különböző fórumokon megosztják a tapasztalataikat, mert nagyon sok erőt merítettem belőlük.

V. ZOLTÁN – nem csak az iskolának tanulunk

Másodéves egyetemistaként hallottam először a Villámolvasásról épp a **vizsgaidőszak kezdetekor**. Ekkor már túl voltam az agykontroll tanfolyamon, gondoltam a disztribúció elmélet méltó feladat lesz. Két napot szántam a Villámolvasásra, hármát a tankönyvre. És a vizsga sikerült. Örömmel tapasztaltam, ha előadás előtt másodpercenként egy oldal sebességgel fotóolvastam az anyagot, az órán szinte már meg is tanultam.

Az egyik félévem során **Angliában tanultam** kétszer több tárgyat vállalva fel, mint az ottaniak, miközben itthon is aktív hallgató maradtam. Vállalásaimat jó eredménnyel teljesítettem. A Műszaki egyetem végzőseként más szakirány felé orientálódtam három nagy egyetem közös képzésén véve részt párhuzamosan végeztem a tanulmányaimat. Közben persze dolgoztam is. Érthető, hogy nem maradt időm a hagyományos tanulásra. Nagyon jó vizsgaeredményeket értem el. Memóriám óriásit javult, olyan információkat is könnyedén idéztem fel, amiket évekkal korábban tanultam.

Jelenleg **Komáromban a Nokiánál** dolgozom folyamatmérnökként. Gyakran tanítok embereket, s így rendszeresen van alkalmam megtapasztalni, milyen nagy segítség az ismeretek átadásában a vázlatkészítés Paul Scheele által ismertetett módja: az elmetérképezés. Könnyebben megértik, megjegyzik a kollégák, amiről beszélek, és átlátják az összefüggéseket. Előadásaimra gyakran „csak” fotóolvasással készülök, azt követően magam is meglepődöm, honnan jön elő ez a rengeteg ismeret, honnan tudom mindezt. Aztán, ha utánanézek, megtalálom az információt a fotóolvasott anyagban... Mérnökként gyakran tervezek, vagy írok számítógép-programokat. Ebben is az elmetérképezés bizonyult a leghatékonyabbnak, melynek segítségével gyorsan elkészül a folyamatábra, és az összes szükséges gondolat belekerül, még az is, ami memóriám mélyebb rekeszeiben tárolódott. Ebből már rövid idő alatt elkészül a terv vagy program, és általában már nincs szükség korrekcióra.

Következő kihívásom: befejezni orvos-biológiai mérnöki tanulmányaimat munka mellett, másoddiplomás képzésben a BME – SOTE – ÁOTE –n. Mivel az anyagot hagyományos módon nem lesz időm elolvasni, ismét a villámolvasás segítségével készülök fel.

Virág - az évfolyamdolgozatról, vizsgázásról, sportról és a folytatásról

Emlékszem **Édesanyám kérlelt**, hogy menjek már el, mert évfolyamdolgozatot kellett írnom, és érezte, hogy ez nélkülözhetetlen tudást fog adni.

Hallgattam rá, és elmentem. Méghozzá úgy vettem részt a tanfolyamon, hogy akkor már csak 3 hét volt hátra az **évfolyam-doga** leadásának határidejéig. Sőőőőt, én addig még nem is konzultáltam a tanárommal. Szóval szorult a hurok és nagyon féltem, hogy felsülök, de aztán úgy voltam vele, hogy egy életem, egy halálom én a Villámolvasásra bízom magam. Eltökéltem a tanfolyam előtt és után is, hogy én ezt a dolgozatot úgy írom meg, ahogy a tanfolyamon megtanulom, semmit nem módosítok, semmit nem mismásolok el. Amit tanítasz nekünk, én úgy cselekszem, aztán utánam a vízözön.

Szóval elvégeztem a tanfolyamot. Egy dolog nagyon megmaradt bennem: "akinek nem lesz olvasmánylistája, az nem fog villámolvasni" Szíven ütött a mondat, mert az első napra úgy mentem el, hogy bizony nekem nem volt, és valahogy magaménak éreztem azt a mondatot, mintha hozzám szóltál volna, hogy "Ejnye, tudom, hogy nem csináltad meg. De hiába jöttél el ide a tanfolyamra, ha nem teszel érte, nem fog menni". Szóval, ahogy hazaértem, vadul megszerkesztettem a **10 tételes olvasmánylistát**, ki is dekoráltam a lapot.

Amikor elvégeztem a tanfolyamot volt még 3 hetem **a dolgozatot megírni**. Az első hetet a "bemelegítésre" szántam, igyekeztem a listán lévő 10 könyvet fotóolvasni úgy, ahogy javasoltad, csak minden harmadikat hívtam elő. Közben összegyűjtöttem a dolgozathoz az irodalmat /könyveket, cikkeket, stb/, majd fotóolvastam azokat is. A következő héten /tehát a második héten/ azzal töltöttem az időmet, hogy mindet /összesen azt hiszem 30 forrásom

volt/ előhívtam elmetérkép segítségével. Ja, mindezt úgy, hogy dolgoztam mellette, tehát, esténként rajzoltam elmetérképeket a könyvekhez. Volt, amit részletesebben, és volt, amit kevésbé részletesen rajzoltam meg. Ezen a héten még óriási káosz volt a fejemben! Elképesztő kuszaság és katyvasz!!! De nem gondoltam bele, nem akartam megijedni tőle, biztattam magam, hogy majd következő hétre letisztul...

Harmadik héten már nagyon féltem..., mert egy hetem volt hátra, a tanárommal még mindig nem váltottam egy szót sem, és semmi másom nem volt, csak a nagy kuszaság a fejemben a fotóolvasott-elmetérképezett anyagokról. Írnom kellett volna. Ez a pont volt a legembertpróbálóbb számomra. Rájöttem, hogy valahogy muszáj rendszereznem az elmetérképen látottakat, fel kell építenem a vázat. Ekkor jöttem rá, hogy még vannak homályos pontok. Szóval írtam egy vázlatot arról, hogy fog kinézni a dolgozat addigi ismereteim alapján és folytattam a térképezést. Nagyon kétségbe voltam esve, még két napot térképeztem és már csak napok voltak hátra a határidőig. Közben persze folyamatosan voltak mondatok a fejemben, jöttek-mentek a gondolatok a témáról, néha egész bekezdések álltak össze a fejemben. Volt, hogy a zuhany alól ugrottam ki, hogy lejegyezzem. Így született meg a bevezetésem :D

Aztán valahogy azon kaptam magam, hogy írok. Nagyjából 3 nap alatt írtam meg a dolgozatot, amikor elkészültem vele, úgy éreztem, hogy nem rossz, de nem is jó. Azt éreztem, hogy valami nem jó, a váz ingatag és borulékony. Éreztem, hogy nem következetes a felépítése. Hullafáradtan ismét nekiültem. Átgondoltam, hogy mit is várok ettől a dolgozattól, hogy nézne ki, ha minden tudásom meglenne arra, hogy megírjam. És ezek után a kérdések után összeállt a stabil váz, egy megingathatatlan, jól felépített tartalomjegyzék. Átdolgoztam eszerint a már megírtakat. Volt, amit ki kellett egészítenem.

Szóval szántam rá még két napot, majd hétfőn elküldtem e-mailen a tanáromnak. Nagyon féltem, hogy talán megharagszik, amiért konzultálás nélkül küldtem át neki, de úgy tűnik túllendült ezen, mert miután elolvasta kaptam egy **hatalmas ötöst** a dolgozatra :) Életem első Villámolvasás sikere volt ez. Hihetetlen boldogságot éreztem, olyan érzés volt, mintha a kezemben lenne A kulcs, a siker kulcsa. Egy hatalmas ajándékot kaptam az élettől azáltal, hogy elsajátíthattam!

A következő sikerem a **vizsgaidőszak**hoz kötődik. Úgy döntöttem, hogy a legnehezebb, legmumusabb tárgyat veszem előre. Ennek anyagát egy 1000 oldalas könyv képezte. Baromi ijesztő volt. Rettegtem az előttem álló anyagmennyiségtől, de hajtott a kíváncsiság, hogy vajon tanulásban is tényleg ilyen hatásos-e a villámolvasás, mint dolgozatírásnál? Ismét mindent egy lapra tettem fel. Merészen a legnehezebb vizsgát vettem előre és egy hetem volt felkészülni rá. Az 1000 oldalas könyvet 3 részre osztva fotóolvastam. Aztán elkezdtem feldolgozni. Az első adagnál nagyon szigorú voltam, nem voltam hajlandó 1 napnál tovább szöszmötölni az elmetérképezéssel. Úgy éreztem túl lazán csinálom, de hagytam magam a tanultak alapján vezetni, és nem a logikus agyammal /a Vilmossal/ befolyásoltatni.

Második nap nem értem az adag végére, nehezebb részek voltak. Harmadik nap befejeztem a második adagot és elkezdtem a harmadikat. A harmadik ment a legnehezebben, ez is átnyúlt a következőre szóval a negyedik napra. Negyedik nap végén

kétségbeestem, hogy 2 napom maradt és olyan, mintha semmit nem tudnék. Úgy éreztem felszínesen térképeztem. Voltak kusza részek is. Ezért második körben is átmentem a tananyagon, kicsit részletesebben vettem át. Ekkor elkezdtem kérdéseket írni az anyagból, és a válaszokat is mellé írtam. Sok idő elment vele, de kezdtem érezni a kérdések által, hogy jó úton járok. Az utolsó nap eltökéltem, hogy már csak ismételek. A három részből kulcsszavakat írtam ki, és azok mentén vettem át emlékezetből az anyagot, aztán pedig a kérdésekre próbáltam válaszolni, amiket korábban összeírtam.

A vizsga reggelén úgy ébredtem, hogy **letisztult** annyira az anyag, hogy az 1000 oldalas tankönyv két kulcs bekezdését, két lényeges részét felismertem. Tudtam, hogy melyik az a két bekezdés, amelyik a lényege az egész könyvnek/tárgynak. Azokat olvastam át újra. Aztán el is késtem a vizsgáról, épphogy csak beértem. A feleletemen én magam is meglepődtem, olyan kérdésekre is tudtam a választ, amit nem is sejtettem. Ömlöttek belőlem a szavak. Ötös lett, és nagyon megdicsért a tanár. Így telt a vizsgaidőszakom. Sikeres volt. Az első alkalom, hogy lazának és hatékonynak éreztem magam a tanulásban.

Tanuláson kívül: elkezdtem egy sportot, ez egy harcművészeti sport és főként kardiós elemekből áll. Nagyon fáradtan fotóolvastam a sportról egy könyvet elalvás előtt. Aztán fogat mostam és lefeküdtem, hogy alszok. Képzeld el, már fogmosáskor furcsán kezdtem magam érezni, olyan frissnek. Aztán ahogy lefeküdtem vártam azt a jó érzést, hogy végre ágyban vagyok és alhatok. Ehelyett azonban hevesen kezdett verni a szívem, vadul kalapált, ha becsuktam a szemem élénk színű fura képek jelentek meg a szemem előtt és olyan érzésem volt, hogy rossz feküdni, mozognom kellene. Szóval tényleg óvatosan azzal, hogy elalvás előtt mit fotóolvasunk, vagy fordítva, ha nem akarunk aludni: kávé helyett olvassunk be egy kardió mozgásról szóló irományt.

Újabb beszámoló:

Most már minden előadás jegyzetet elmetérképpel készítek, és elképesztően gyorsan lehet átfutni, felidézni az órán hallottakat, akár hónapok múlva is. Sokkal jobb így jegyzetelni, mert szerintem gyorsabb, plusz, ahogy rajzolod, hogy miből mi következik, rákényszerít az agyad, hogy figyelj, és ami még fontosabb, tényleg megértsd. Elképesztő. Igazából a privát jegyzeteimet is így készítem, tehát ha sok a teendőm elmetérképpel írom össze őket. Viszont nem mindig rajzolok, ami jobb lenne.

A **mostani vizsgaidőszakom** is szuper volt. Minden elsőre sikerült, és gyakran csak 1 napom volt felkészülni. Még a barátaimnak is feltűnt, hogy sokkal jobban vettem az akadályokat, pedig nehéz félév volt. Volt egy tárgy, amit csak délelőtt tudtam tanulni, igaz, nem volt annyira hosszú csak 150 oldal az anyag, de reggel álltam neki. Délig feldolgoztam, és írtam belőle egy 3-as dolgozatot.

Most állok **szakdoga készítés előtt**, ezt is a módszerrel fogom, amikor sikerül befejeznem, elmesélem majd a tapasztalataimat.

W. Réka – ősztől tavaszig

Tavaly ősszel végeztem el a Villámolvasás tanfolyamot, avval a céllal, hogy sikeres vizsgákat tegyek a következő időszakban. Így idén tavasszal sikeres **mérlegképes könyvelői vizsgát** tettem munka mellett (10 évvel ezelőtt 3x nem tudtam letenni az egyik írásbelit), július végen pedig egy újabb **OKJ-s képzést** szereztem meg (Ellenőrzési és minőségbiztosítási munkatárs). Mindkét vizsgára készülve használtam a Villámolvasás egyes elemeit, magát a tananyag fotóolvasását minden esetben, a könyvelői vizsgánál ez kb. 500 oldal jegyzet + a törvények szövege (adó, számvitel, ellenőrzés), a másik tananyag csak 200 oldal lehetett.

Elkezdtem egy új **idegen nyelvet** is tanulni, azt vettem észre, hogy a korábban villámolvasott anyagot pl. magyarról idegen nyelvre fordításnál, nem is tudnám kiejteni a szót, de leírni képes vagyok, a célom jövő évben középfokú nyelvvizsga, bízom benne, hogy arról is beszámolhatok.

Zs. Gabriella – a 81% nem is olyan rossz eredmény

A tanfolyam után én egy kicsit kíváncsi voltam arra, hogy saját magamtól **mit tudok elérni**, illetve hogyan tudom hasznosítani a tanultakat. Az utolsó napon, amikor saját magunk dolgoztuk fel a kiválasztott anyagot és készítettük az elmetérképet, akkor én csak a lapról tudtam visszamondani a tartalmat, Lilla fejből beszélt, bele sem nézett az elmetérképbe. Nekem fejből sajnos nem ment. Ezért úgy gondoltam, hogy hétvégén újból rendesen – hagyományosan elolvasom a Villámolvasás fejezeteit és újból lépésről-lépésre megcsinálom. Vasárnap este elővettem a Duplázd meg tanulóerődöt! c. könyvet, amiből kifejezetten a tesztet szerettem volna megcsinálni. 1-4 lépésig mindent megcsináltam majd, 24 órát „pihentettem” a dolgot. A fotóolvasást a tesztkérdésekkel kezdtem, ahogyan tanácsoltad.

Tegnap este jött az aktiválás – elmetérkép készítése – illetve a végén töltöttem ki a tesztet. Itt azt tapasztaltam, hogy voltak olyan kérdések, illetve volt egy név, amire egyáltalán nem emlékeztem a szövegből. Így a 80 kérdésből 65-öt helyesen találtam el, ami 81%. Ez egy tesztnél nem is olyan rossz eredmény, de mégsem érzem azt, hogy ha nekem kellene elmondanom az olvasottak tartalmát, ilyen arányban folyékonyan tudnék róla beszélni. Persze a sebesolvasás az kimaradt, ami lehet, hogy hiba volt.

